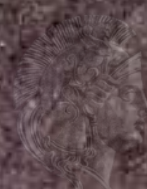

99

SUN 44

ΣΥΝΟΨΙΣ

ΙΕΡΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ,

ΚΑΤ' ΕΡΩΤΑΠΟΚΡΙΣΙΝ.

“Ενθυμήσου τὰς ἀρχαίας ἡμέρας , συλλογίσου τοὺς
χρόνους πολλῶν γενεῶν.” Δευτ. Κεφ. αβ. 7.

ΣΜΥΡΝΗ ,

ΕΝ Τῷ ΤΥΠ. Α. ΔΑΜΙΑΝΟΥ καὶ ΣΥΝΤ.

1835.

ΣΥΝΟΨΙΣ

ΙΕΡΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ΕΡΩΤΗΣΙΣ. Ἀπὸ τί ἐπλασεν ὁ Θεὸς τὸν πρῶτον ἄνδρα;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Ἀπὸ χῶμα τῆς γῆς.

Ἐρ: Ἀπὸ τί δὲ τὴν πρῶτην γυναῖκα;

Ἀπ: Λαβὼν μίαν τῶν πλευρῶν τοῦ ἀνδρός; ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκοιμᾶτο.

Ἐρ: Εἰς πόσον καιρὸν, ἐδημιούργησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον καὶ ὅλα ὅσα εὐρίσκονται μέσα εἰς αὐτόν;

Ἀπ: Εἰς ἕξ ἡμέρας.

Ἐρ: Τί ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὴν ἐβδόμην ἡμέραν;

Ἀπ: Ὁ Θεὸς ἀνεπαύθη τὴν ἐβδόμην ἡμέραν καὶ τὴν εὐλόγησεν.

Ἐρ: Πῶς ὠνομάσθη ὁ πρῶτος ἀνὴρ;

Ἀπ: Ἀδάμ.

Ἐρ: Πῶς δὲ ἡ πρῶτη γυνή;

Ἀπ: Εὗχ.

Ἐρ : Ποῦ ἔβαλεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐάν, ἀφ' οὗ τοὺς ἔπλασεν ;

Ἀπ : Εἰς ἓνα ὠραιῶν κῆπον ὑνομαζόμενον Ἐδέμ.

Ἐρ : Ποίαν ἐντολὴν ἔδωσεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐάν, ὅταν τοὺς ἔβαλεν εἰς τὸν Παράδεισον ;

Ἀπ : Νὰ μὴ φάγωσιν ἀπὸ τὸν καρπὸν ἐνὸς δένδρου.

Ἐρ : Πῶς ὠνομάζετο τοῦτο τὸ δένδρον ;

Ἀπ : Τὸ ξύλον τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ κακοῦ.

Ἐρ : Ἦκουσαν οὗτοι τοῦ Θεοῦ ;

Ἀπ : Ὁχι· ἀλλ' ἔφαγαν ἀπὸ τὸν καρπόν.

Ἐρ : Ποῖος ἔφαγεν ἀπ' αὐτοῦ πρῶτον ;

Ἀπ : Ἡ Εὐά καὶ ἔπειτα ἔδωκε καὶ εἰς τὸν Ἀδὰμ.

Ἐρ : Ποῖος παρεκίνησε τὴν Εὐάν διὰ νὰ τὸν φάγῃ ;

Ἀπ : Ὁ Διάβολος εἰς σχῆμα ὄφeos.

Ἐρ : Πῶς ἐπαίδευσεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐάν διὰ ταύτην των τὴν παρακοήν ;

Ἀπ : Τοὺς ἐδίωξεν ἀπὸ τὸν κῆπον τῆς Ἐδέμ, καὶ τῶν εἶπεν ὅτι θείλουσιν ἐξ ἅπαντος ἀποθάνειν.

Ἐρ : Ὅταν δὲ ὁ Θεὸς τοὺς ἐδίωξε τί τῶν ὑπεσχέθη ;

Ἀπ : Τῶν ὑπεσχέθη ὅτι ἔμελλε νὰ σείλῃ ἓνα Σωτῆρα εἰς τὸν κόσμον, νὰ σώσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὸν αἰώνιον θάνατον.

Ἐρ : Ποῖος ἦτον αὐτὸς ὁ Σωτήρ ;

Ἀπ : Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. Β.

- Ἐρ : Ποῖοι ἦσαν ὁ Κάϊν καὶ ὁ Ἀβελ ;
 Ἀπ : Οἱ δύο πρῶτοι υἱοὶ τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὕας.
 Ἐρ : Ἦσαν καὶ οἱ δύο καλοὶ ἄνθρωποι ;
 Ἀπ : Ὁχι, ὁ Κάϊν ἦτο κακοῦργος.
 Ἐρ : Τὶ ἔκαμεν ;
 Ἀπ : Ἐφόνευσε τὸν ἀδελφόν του Ἀβελ.
 Ἐρ : Διὰ τί, τὸν ἐφόνευσεν ;
 Ἀπ : Διὰ φθόνον· ἐπειδὴ καὶ ἡ Φυσία του πρὸς
 τὸν Θεὸν ἐσάθη δεκτὴ καὶ τοῦ Κάϊν ἀπρόσδεκτος.
 Ἐρ : Τὶ ἠκολούθησεν εἰς τὸν Κάϊν, ὑστερον ἀπὸ
 ταύτην τὴν ἀνοσιουργίαν τὴν ὁποίαν ἔπραξεν ;
 Ἀπ : Ἐμισεῖτο τοσοῦτον ἀφ' ὅλους ὅσοι τὸν ἐγνώ-
 ριζον, ὥστε ἠναγκάσθη ν' ἀφήσῃ τὴν πατρίδα
 του, καὶ νὰ διατρίβῃ εἰς ξένην γῆν.

ΚΕΦ. Γ.

- Ἐρ : Τὶ ἦτον ὁ Κατακλυσμός ;
 Ἀπ : Ὄταν ὁ κόσμος ἐγέμισεν ἀπὸ ἀνθρώπους
 καὶ εἶχαν διαφθαρῆν' ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, ὁ
 Θεὸς ἔστειλε πολλὴν βροχὴν νὰ τοὺς πνίξῃ ὅλους,
 τὸ νερὸν λοιπὸν ἦλθεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ
 ἡ γῆ ἐγεμίσθη, καὶ τοῦτο ὠνομάσθη κατα-
 κλυσμός.
 Ἐρ : Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι χωρὶς ἐξαίρεσιν ἦσαν
 κακοῦργοι ;

Ἀπ : Ὑπῆρχεν ἓνας καὶ μόνος καλὸς , ὁ Νῶε.

Ἐρ : Ἐπνίξε καὶ τοῦτον ὁ Θεός ;

Ἀπ : Ὅχι· ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε νὰ κατασκευάσῃ μίαν κιβωτὸν , ἥγουν, ἐν εἶδος πλοίου διὰ νὰ πλῆῃ ἐπάνω εἰς τὰ νερά , καὶ νὰ ἔμβῃ εἰς αὐτὴν αὐτὸς μεθ' ὅλης τοῦ τῆς οἰκογενείας , καὶ μετὰ τινων ἀπὸ παντὸς εἶδους τῶν ζώων.

Ἐρ : Πῶς ὠνομάζοντο οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Νῶε , οἵτινες ἐμβῆκαν μετὰ τοῦ πατρὸς των εἰς τὴν κιβωτόν ;

Ἀπ : Σὴμ , Χάμ καὶ Ἰάφεθ.

Ἐρ : Πόσον καιρὸν ἔβρεχεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ;

Ἀπ : Σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας.

Ἐρ : Ὅταν τὰ ὕδατα ὠλιγόστυσαν , ποῦ ἐκάθησεν ἡ κιβωτός ;

Ἀπ : Εἰς τὴν κορυφὴν ἑνὸς ὄρους ὀνόμαζομένου Ἀραράτ.

Ἐρ : Ὅταν ὁ Νῶε ἤθελε νὰ ἐξεύρῃ εἰς τὰ νερά ἐσύρθησαν ἀπὸ τὴν γῆν, τί ἔκαμεν ;

Ἀπ : Ἐσείλε μίαν περισεράν ἔξω τῆς κιβωτοῦ , ἥτις μὴ δυνηθεῖσα νὰ εὕρῃ τόπον ξηρὸν νὰ καθίστη ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὴν κιβωτόν.

Ἐρ : Τί ἔκαμε λοιπὸν ὁ Νῶε ;

Ἀπ : Μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας πάλιν ἐξάπέσειλε τὴν περισεράν , καὶ πρὸς τὸ ἑσπέρας ἐπέστρεψε μὲ φύλλον ἐλαίας εἰς τὸ σόμα της.

Ἐρ : Ὑστερον ἀπὸ πόσας ἡμέρας, ὁ Νῶε ἐξαπέ-
σειλε τρίτην φοράν τὴν περισερὰν ἀπὸ τὴν
κιβωτόν ;

Ἀπ : Μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἡ περισερὰ δὲν
ἐπέσρεψε πλέον εἰς αὐτόν· τότε ἐγνώρισεν ὁ
Νῶε ὅτι τὰ νερὰ ἐξέλειπον ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ
ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν κιβωτόν, μεθ' ὅλης του τῆς
οἰκογενείας.

Ἐρ : Τί ὑπεσχέθη ὁ Θεὸς εἰς τὸν Νῶε ;

Ἀπ : Ὅτι δὲν ἤθελε φέρειν πλέον κατακλυσμὸν
ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

Ἐρ : Καὶ ποῖον σημεῖον ταύτης του τῆς ὑποσχέ-
σεως τοῦ ἔδωσεν ;

Ἀπ : Τὸ οὐράνιον Τόξον.

Ἐρ : Πόσοι λοιπὸν ἄνθρωποι ἐσώθησαν ἀπὸ τὸν
κατακλυσμὸν ;

Ἀπ : Ὁκτώ. ὁ Νῶε μὲ τὴν γυναῖκά του, καὶ οἱ
τρεῖς του υἱοί, μὲ τὰς γυναῖκας των.

Ἐρ : Καὶ οἱ τρεῖς υἱοί τοῦ Νῶε ἦσαν καλοί ;

Ἀπ : Ὁχι, ὁ Χάμ δὲν ἦτο καλός.

Κ Ε Φ. Δ.'

Ἐρ : Πόσαι γλῶσσαι ἐλαλοῦντο ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ;

Ἀπ : Μία καὶ μόνη, πρὶν τῆς συγχύσεως τῶν
γλῶσσῶν ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Πύργου τῆς
Βαβέλ.

Ἐρ : Τί ἦτον ὁ Πύργος τῆς Βαβέλ ;

Ἄπ : Πύργος, τὸν ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι ἤρχισαν
νὰ κτίζωσι, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ κορυφή ἔπρεπε
νὰ φθάνη ἕως εἰς τὸν Οὐρανόν.

Ἐρ : Διὰ τί ἤθελον νὰ τὸν κάμωσι τοσοῦτον
ὑψηλόν;

Ἄπ : Πιθανῶς, διὰ νὰ σωθῶσιν ἀπὸ τὸν πνιγ-
μὸν, ἐὰν ὁ Θεὸς ἤθελε σείλῃ ἐκ νέου τὸν
κατακλυσμόν.

Ἐρ : Τοὺς ἤφισεν ὁ Θεὸς νὰ τελειώσωσι τὸ ἔρ-
γον των;

Ἄπ : Ὁχι, ὁ Θεὸς ἐσύγχυσε τὴν γλῶσσάν των,
καὶ δὲν ἐδύνατο ὁ εἷς νὰ ἐννοήσῃ τὸν ἄλλον.

Ἐρ : Τί ἔκαμαν λοιπόν;

Ἄπ : Διεκορπίσθησαν ὅλοι εἰς διάφορα μέρη τοῦ
κόσμου.

Κ Ε Φ. Ε.

Ἐρ : Ποῖος ἦτον ὁ Ἀβραάμ;

Ἄπ : Ὁ ὑπογραμμὸς τῶν πιστῶν καὶ ὁ φίλος τοῦ
Θεοῦ.

Ἐρ : Ἡ Σάρρα δὲ ποία ἦτον;

Ἄπ : Ἡ γυνὴ τοῦ Ἀβραάμ.

Ἐρ : Τί ἐπρόσαξεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ νὰ κάμῃ;

Ἄπ : Ν' ἀφίσῃ τὴν πατρίδα του καὶ νὰ ὑπάγῃ
εἰς γῆν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἤθελε τοῦ δείξειν.

Ἐρ : Ὑπήκουσε τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀβραάμ;

Ἄπ : Μάλιστα, ὑπῆγεν εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

Ἐρ : Ποῦ κεῖται ἡ Χαναάν ;

Ἀπ : Πρὸς τὸ Δυτικονότιον μέρος τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας, ὀνομάζεται δὲ μὲ διάφορα ὀνόματα, ὡς γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, γῆ τοῦ Ἰσραὴλ, Παλαιστίνη, Ἰουδαία καὶ ἁγία Γῆ.

Ἐρ : Ποῖον ἔλαβε μαζύ του ὁ Ἀβραάμ, εἰς τὴν Χαναάν ;

Ἀπ : Σάρραν τὴν γυναῖκά του καὶ Λῶτ τὸν ἀνεψιόν του.

Ἐρ : Τί ἔκαμαν οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀβραάμ καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ Λῶτ ;

Ἀπ : Εἶχον φιλονεικίαν ἀνάμεσόν των.

Ἐρ : Τί ἐσοχάσθησαν ὁ Ἀβραάμ καὶ ὁ Λῶτ, ὅτι ἦτο καλῆτερον νὰ πράξωσιν εἰς ταύτην τὴν περίσασιν ;

Ἀπ : Ἐσοχάσθησαν ὅτι ἦτο καλῆτερον νὰ χωρισθῶσιν ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον.

Ἐρ : Ποῦ ὑπῆγεν ὁ Λῶτ καὶ ἐκατοίκητεν ;

Ἀπ : Εἰς πόλιν ὀνομαζομένην Σόδομα.

Ἐρ : Τί ὑπεσχέθη ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραάμ μετὰ τοῦτο ;

Ἀπ : Ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη ὅτι ἤθελε τὸν καταστήσειν πατέρα μεγάλου ἔθνους.

Ἐρ : Πῶς ὠνομάζετο ὁ πρῶτος υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ ;

Ἀπ : Ἰσμαήλ.

Ἐρ : Πῶς δὲ ὁ ἄλλος υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωκεν εἰς τὸ γῆράς του ;

Ἀπ : Ἰσαάκ.

ΚΕΦ. 5.

Ἐρ : Ὅποιου χαρακτῆρος ἄνθρωπος ἦτον ὁ Ἰσμαήλ ;

Ἀπ : Ὁ Ἰσμαήλ μικρὸς ἦτο πολλὰ κακὸς , καὶ ἐπερίπαιξε τὸν ἀδελφόν του Ἰσαὰκ , καὶ ἐδιώχθη ἀπὸ τὴν πατρικὴν του οἰκίαν μετὰ τῆς μητρός του Ἀγαρ .

Ἐρ : Πῶς ὠνομάζετο ἡ μεγάλη πόλις ἣτις ἔκειτο πλησίον τῶν Σοδόμων ;

Ἀπ : Γόμορρά .

Ἐρ : Μέτινα τρόπον , ὁ Παντοδύναμος ἐπαίδευσε τὴν κακίαν τοῦ λαοῦ τούτων τῶν πόλεων ;

Ἀπ : Ἐξείλε πῦρ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν , καὶ ἠφάνισε ταύτας τὰς πόλεις μετὰ τῶν κατοίκων των .

Ἐρ : Ἐκαυσεν ὁ Θεὸς καὶ τὸν Λῶτ ;

Ἀπ : Ὁχι , τοῦ εἶπε νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰ Σόδομα μετὰ τῆς γυναικός του καὶ τῶν δύο του θυγατέρων .

Ἐρ : Τί συνέβη εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ Λῶτ ;

Ἀπ : Αὐτὴ ἔσρεψε νὰ ἰδῇ ὀπίσω της τὰ Σόδομα , μ' ὅλον ὅτι ὁ Θεὸς εἶχε τὴν διορίσει νὰ μὴ στραφῇ , διὰ τὸ ὅποῖον τὴν μετάβαλεν εἰς σήλην ἄλατος .

Ἐρ : Ποῦ ὑπῆγεν ὁ Λῶτ , καὶ ἔζησε μετὰ τῶν θυγατέρων του ;

Ἀπ : Εἰς σπήλαιον πλησίον τῆς πόλεως Σηγώρ .

ΚΕΦ. Ζ.

Ἐρ : Τὶ ἐπρόσαξεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ νὰ κάμῃ τὸν υἱόν του Ἰσαάκ ὅταν ἐμεγάλωσεν ;

Ἀπ : Νὰ τὸν σφάξῃ καὶ νὰ τὸν προτφέρει εἰς θυσίαν πρὸς αὐτόν.

Ἐρ : Εἰς ποῖον μέρος τοῦ εἶπεν ὁ Θεὸς νὰ τὸ κάμῃ ;

Ἀπ : Ἐπάνω εἰς ἓν ἀπὸ τὰ ὄρη τῆς γῆς Μοριά.

Ἐρ : Διὰ τί ἐπρόσαξεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ νὰ θυσιάσῃ τὸν υἱόν του ;

Ἀπ : Διὰ νὰ τὸν δοκιμάσῃ ἂν τὸν ἠγάπα, καὶ ἂν ὑπήκουεν εἰς τὰς ἐντολάς του.

Ἐρ : Ὑπήκουσεν ὁ Ἀβραάμ τοῦ Θεοῦ ;

Ἀπ : Μάλιστα καὶ ἤθελε θυσιάσῃ τὸν υἱόν του, εἰάν ἐν ᾧ ἤπλωνε τὴν χειρὰ του νὰ λάβῃ τὴν μάχαιραν, ἄγγελος δὲν τὸν ἐμπόδιζε, καὶ δὲν τοῦ ἔλεγε νὰ σφάξῃ, ἀντὶ τοῦ υἱοῦ του κριὸν, ὅς τις ἦτο πιασμένος εἰς τὰ χαμόκλαδα ἐκεῖ πλησίον.

Ἐρ : Πῶς ὠνομάσθη ὁ Ἀβραάμ διὰ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ὑποταγήν του ;

Ἀπ : Πατὴρ τῶν πιστῶν.

Ἐρ : Τί ἔκαμεν ὁ Ἀβραάμ ὅταν ἐγήρασε, καὶ ἐπεθύμησε νὰ νυμφεύσῃ τὸν υἱόν του ;

Ἀπ : Ἐσείλε τὸν δοῦλον του εἰς ἄλλον τόπον ὀνομαζόμενον Μεσοποταμίαν, διὰ νὰ εὔρῃ γυναῖκα διὰ τὸν Ἰσαάκ.

- Ἐρ : Τί ἔλαβεν ὁ δοῦλος μαζύ του ;
 Ἀπ : Δέκα καμήλους φορτωμένους δῶρα.
 Ἐρ : Ἀφοῦ αἱ κάμηλοι ἐπεριπάτησαν ἓνα μεγάλου διάστημα χωρίς νὰ πῖωσι νερόν , τί ἔκαμεν ὁ δοῦλος ;
 Ἀπ : Ἐσάθη εἰς πηγάδιον καὶ ἐγονάτισε καὶ ἐδεήθη πρὸς τὸν Θεόν , ὥστε ἡ γυνὴ ἣτις ἔπρεπε νὰ γίνῃ σύζυγος τοῦ Ἰσαὰκ , νὰ ἤθελεν ἔλθῃ καὶ ἀνατύρῃ νερόν δι' αὐτὸν καὶ τὰς καμήλους του.
 Ἐρ : Τίς ἦλθεν εἰς τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος ;
 Ἀπ : Ἡ Ῥεβέκκα μετὰ τῶν προβάτων της , καὶ ἐπρόσφερεν ἑαυτὴν διὰ νὰ ἀνατύρῃ νερόν δι' αὐτὸν καὶ τὰς καμήλους του.
 Ἐρ : Ποία ἦτον ἡ Ῥεβέκκα ;
 Ἀπ : Ἡ θυγάτηρ ἑνὸς ἀνεψιοῦ τοῦ Ἀβραάμ.
 Ἐρ : Τί ἔκαμε τότε ὁ δοῦλος ;
 Ἀπ : Ἐδωκεν εἰς αὐτὴν τινὰ δῶρα , καὶ ἠκολούθησεν αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν της· οἱ δὲ γονεῖς της ἔδωκαν τὴν ἄδειαν ν' ἀπέλθῃ μετὰ τοῦ δούλου.
 Ἐρ : Ὅταν ἡ Ῥεβέκκα ἔφθασεν εἰς τὴν Γῆν Χαναὰν τί ἔκαμεν ;
 Ἀπ : Ὑπανδρεύθη τὸν Ἰσαὰκ , καὶ ἐσάθη μία πολλὰ καλὴ σύζυγος.
 Ἐρ : Ἐξησεν ἡ Σάρρα νὰ ἰδῇ νυμφευμένον τὸν υἱόν της ;
 Ἀπ : Ὁχι , αὐτὴ ἀπέθανε πρὶν.
 Ἐρ : Εἰς ποίαν ἡλικίαν ἀπέθανεν ὁ Ἀβραάμ ;

- 'Απ : Εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα πέντε χρόνων.
 'Ερ : Ποῦ τὸν ἔθαψαν οἱ υἱοί του ;
 'Απ : Εἰς τὸ σπήλαιον Μαχπελάχ, ὅπου εἶχε
 ταφὴν καὶ ἡ γυνὴ του Σάρρα.

ΚΕΦ. Η΄

- 'Ερ : Πόσους υἱοὺς ἐγέννησεν ἡ 'Ρεβέκκα ;
 'Απ : Δύω· τὸν 'Ησαῦ καὶ τὸν 'Ιακώβ.
 'Ερ : Ποῖος ἦτον ὁ μεγαλύτερος ;
 'Απ : 'Ο 'Ησαῦ.
 'Ερ : Τὶ ἐξεύρεις νὰ εἴπῃς περὶ τοῦ 'Ησαῦ ;
 'Απ : Μίαν ἡμέραν ἐν ᾧ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ κυνή-
 γιον καὶ ἦτο πολλὰ πεινασμένος, εἶδε τὸν ἀδελ-
 φόν του τρώγοντα μαγειρευμένην φακὴν, καὶ
 ἐπώλησε τὰ πρωτοτοκία του εἰς τὸν 'Ιακώβ, διὰ
 τὸ μαγεῖρεμα τῆς φακῆς.
 'Ερ : Διὰ τί ἔκχμεν ὁ 'Ιακώβ τοῦτο τὸ συνάλαγ-
 μα μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του ;
 'Απ : 'Επειδὴ ἐπεθύμει, αὐτὸς νὰ κατασταθῇ ὁ
 πατὴρ τοῦ μεγάλου ἔθνους, τὸ ὅποῖον εἶχεν
 ὑποσχεθῇν ὁ Θεὸς εἰς τὸν 'Αβραάμ.
 'Ερ : Ἦξευρεν ὁ 'Ισαὰκ ὅτι ὁ 'Ησαῦ εἶχε πω-
 λήσειν τὰ πρωτοτοκία του ;
 'Απ : Ὁχι.
 'Ερ : 'Αφ' οὗ ἐγήρασεν ὁ 'Ισαὰκ καὶ οἱ ὀφθαλ-
 μοί του εἶχον σχεδὸν τυφλωθῇν, τί εἶπεν εἰς
 τὸν 'Ησαῦ νὰ κάμῃ ;

Ἀπ : Τοῦ εἶπε νὰ ὑπάγῃ νὰ πιάσῃ κανὲν κυνήγιον καὶ νὰ τὸ ψήσῃ, καὶ νὰ τοῦ τὸ προσφέρῃ, διὰ νὰ τὸν εὐλογήσῃ πρὶν ἀποθάνῃ.

Ἐρ : Τὶ ἔκαμε τότε ἡ Ῥεβέκκα;

Ἀπ : Ἡ Ῥεβέκκα ἤκουσε τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπεν ὁ Ἰσαάκ πρὸς τὸν Ἡσαῦ, καὶ ἐρμηνεύει τὸν Ἰακώβ νὰ φέρῃ κρέατα, καὶ νὰ τὰ ψήσῃ, καὶ ἐνδεδυμένος τὰ φορέματα τοῦ Ἡσαῦ, νὰ τὰ προσφέρῃ εἰς τὸν πατέρα του διὰ νὰ τὸν εὐλογήσῃ πρὶν ἐπιστρέψῃ ὁ Ἡσαῦ.

Ἐρ : Ἡπατήθη ὁ Ἰσαάκ;

Ἀπ : Μάλιστα· καὶ ἐπροφήτευσεν ὅτι οἱ ἀπόγονοι τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰακώβ ἤθελον εὐλογηθῇν ὑπὲρ τὴν γενεάν τοῦ ἀδελφοῦ του.

Ἐρ : Ὅταν ὁ Ἡσαῦ ἦλθεν ἀπὸ τὸ κυνήγιον τί ἔκαμεν;

Ἀπ : Ἐθυμώθη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ εἶπεν ὅτι ἤθελε τὸν φονεύσειν εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του.

Ἐρ : Τὶ εἶπε ἡ Ῥεβέκκα τοῦ Ἰακώβ;

Ἀπ : Ν' ἀναχωρήσῃ εἰς μακρυνὸν τόπον διὰ νὰ μὴν ἡμπορέσῃ νὰ τὸν φονεύσῃ ὁ ἀδελφός του.

Κ Ε Φ. Θ.

Ἐρ : Τὶ συνέβη εἰς τὸν Ἰακώβ τὴν πρώτην νύκτα τοῦ ταξειδίου του;

Ἀπ : Ἐπλάγιασε κατὰ γῆς, καὶ ἔβαλε μίαν πέ-
τραν εἰς προσκεφάλαιόν του, ὁ δὲ Θεὸς τοῦ
ἔσειλεν ἐνύπνιον πολλὰ εὐφρόσυνον.

Ἐρ : Τί ὠνειρεύθη;

Ἀπ : Εἶδε τοὺς Ἀγγέλους ἀναβαίνοντας καὶ κα-
ταβαίνοντας εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τοὺς Οὐρανοὺς,
καὶ ὁ Θεὸς τοῦ ὑπесχέθη ὅτι ἤθελον εὐλογη-
θῇν εἰς τὸ σπέρμα του ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς,
καὶ ὅτι ἤθελε τὸν συντροφεύειν ὅπου καὶ ἂν
ὑπάγῃ, καὶ ὅτι ἤθελε τὸν φέρειν πάλιν ὀπίσω
εἰς τὴν πατρικὴν του γῆν.

Ἐρ : Ὅταν ἐξύπνησεν ὁ Ἰακώβ, πῶς ὠνόμασε
τὸν τόπον ἐκεῖνον;

Ἀπ : Βαιθήλ.

Ἐρ : Ποῦ ὑπῆγεν ἔπειτα ὁ Ἰακώβ;

Ἀπ : Εἰς τόπον ὀνομαζόμενον Παδὰν Ἀράμ,
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς του
Λάβαν.

Ἐρ : Τί ἔκαμεν ἐκεῖ;

Ἀπ : Ἐνυμφεύθη τὰς δύο θυγατέρας τοῦ Λάβαν,
τὴν Λείαν καὶ τὴν Ῥαχήλ.

Ἐρ : Πόσους υἱοὺς ἔλαβεν ὁ Ἰακώβ;

Ἀπ : Δώδεκα, καὶ μίαν θυγατέρα.

Ἐρ : Πόσον καιρὸν ἔμεινεν ὁ Ἰακώβ μετὰ τοῦ
Λάβαν;

Ἀπ : Ἐικοσι χρόνους, καὶ ἔπειτα ἀνεχώρησε μετὰ
τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων του εἰς τὴν Χαναάν.

Ἐρ : Τὶ ἔκαμεν ὁ Ἡταῦ ὅταν ἔμαθεν ὅτι ὁ ἀδελ-
φός του ἐπέστρεφεν ;

Ἀπ : Ἐκβῆκε πρὸς ὑπάντησίν του μὲ τετρακοσί-
ους ἄνδρας.

Ἐρ : Τὶ συνέβη ὅταν συνηπαντήθησαν ;

Ἀπ : Ὁ Θεὸς ἐμαλάκωσε τὴν καρδίαν τοῦ Ἡσαῦ,
καὶ ἐχάρη ὅταν εἶδε τὸν ἀδελφόν του, καὶ ἐφι-
λιώθη μετ' αὐτοῦ.

Ἐρ : Εὗρεν ἀκόμη ζῶντα τὸν πατέρα του Ἰσαάκ ;

Ἀπ : Μάλισα, ἀλλ' ἀπέθανε μετ' οὐ πολὺ.

Ἐρ : Ποῦ δὲ ἐτάφη ;

Ἀπ : Εἰς τὸ σπήλαιον Μαχπελάχ, ὅπου καὶ ὁ
πατὴρ του Ἀβραάμ.

Ἐρ : Πῶς ὠνομάζετο ὁ εἷς τῶν νεωτέρων υἱῶν
τοῦ Ἰακώβ ;

Ἀπ : Ἰωσήφ.

Κ Ε Φ. Ι.

Ἐρ : Τὶ ἐξεύρεις νᾶ εἶπης περὶ τοῦ Ἰωσήφ ;

Ἀπ : Ἦτο πολλὰ καλὸς νέος, καὶ ὁ πατὴρ του
τὸν ἠγάπα περισσότερον ἀφ' ὅλους τοὺς μεγα-
λητέρους του ἀδελφούς, ὅθεν οὗτοι τὸν ἐζή-
λευσαν καὶ ἀπεφάσισαν νᾶ τὸν φονεύσωσιν.

Ἐρ : Καὶ τὸν ἐφόνευσαν ;

Ἀπ : Ὁχι, ὁ Ρουβὴν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς
του, κατέπεισε τοὺς λοιποὺς νᾶ τὸν ρίψωσιν
εἰς ἓνα λάκκον, ἐπὶ σκοπῷ, νᾶ τὸν ἐκβάλῃ
ἐκεῖθεν ὅταν ἀναχωρήσωσιν.

- Ἐρ : Τὸν ἤφιταν μέσα εἰς τὸν λάκκον ;
- Ἀπ : Ὅχι. ἀπέρασαν κάποιοι ἔμποροι πρὸς τοὺς ὁποίους τὸν ἐπώλησαν.
- Ἐρ : Τὶ δὲ εἶπον εἰς τὸν πατέρα των Ἰακώβ ;
- Ἀπ : Ὅτι ὁ ἠγαπητός του ἐφονεύθη ἀπὸ ἄγριον θηρίον, καὶ ἔβαψαν τὸ ποικιλόχρουν φόρεμα του εἰς αἷμα, διὰ νὰ τὸν κάμωσι νὰ τὸ πισεύσῃ.
- Ἐρ : Ποῦ ἔφεραν τὸν Ἰωσήφ, οἱ ἄνθρωποι οἵτινες τὸν ἠγόρασαν ;
- Ἀπ : Εἰς τὴν Ἀιγυπτον.
- Ἐρ : Τὶ συνέβη εἰς αὐτὸν εἰς τὴν Ἀιγυπτον ;
- Ἀπ : Κατ' ἀρχὰς ὑπέφερε μεγάλας δυσυχίας, ἀλλ' ἀκολούθως ὁ Φαραὼ, ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου τὸν ἔκαμε διοικητὴν τοῦ βασιλείου του.
- Ἐρ : Πῶς ἤνταμώθη πάλιν μετὰ τῶν ἀδελφῶν του ;
- Ἀπ : Ἠκολούθησε πεῖνα εἰς τὸν τόπον των, καὶ οἱ ἀδελφοί του ἦλθον εἰς τὴν Ἀιγυπτον ν' ἀγοράσωσι σῖτον.
- Ἐρ : Τὶ ἔκαμεν ὁ Ἰωσήφ ὅταν εἶδε τοὺς ἀδελφούς του ;
- Ἀπ : Τοὺς ἐγνώρισε, καὶ τοὺς ἐτυγχώρησε, καὶ τοὺς ἀπέσειλε νὰ φέρωσι τὸν πατέρα των, διὰ νὰ κατοικήσωσιν ὅλοι ὁμοῦ εἰς τὴν Ἀιγυπτον, καὶ νὰ τρέφωνται παρ' αὐτοῦ.
- Ἐρ : Πῶς ὠνομάσθησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ ;
- Ἀπ : Ἰσραηλῖται, διότι ὁ Ἰακώβ ὠνομάζετο καὶ Ἰσραήλ.

Κ Ε Φ. Ι Α.΄

Ἐρ : Ὄταν ὁ καλὸς βασιλεὺς Φαραὼ ἀπέθανε ,
τί συνέβη εἰς τοὺς Ἰσραηλῖτας εἰς τὴν Ἀιγυπτον ;

Ἀπ : Ἄλλος Φαραὼ ἐβασίλευσεν , ὅς τις δὲν ἐφο-
βεῖτο τὸν Θεόν , καὶ ἐμεταχειρίσθη τοὺς Ἰσραη-
λῖτας μὲ αὐστηρότητα ὡς δούλους του , καὶ
τοὺς διέταξε νὰ ρίπτωσι τὰ ἀρσενικά των τέ-
κνα εἰς τὸν ποταμόν .

Ἐρ : Τί δύνασαι νὰ μ' εἴπης περὶ τούτου ;

Ἀπ : Ἰσραηλίτης τις ὀνομαζόμενος Ἀμράμ ἔχων
γυναῖκα ὀνομαζομένην Ἰωχεβέδ , ἐγέννησεν υἱὸν
ῥαῖον τὴν ὄψιν , τὸν ὁποῖον ἐκρυψε διὰ τρεῖς
μῆνας .

Ἐρ : Τί ἔκαμεν εἰς τὸ τέλος τῶν τριῶν μηνῶν ;

Ἀπ : Ἡ μήτηρ φοβηθεῖσα μὲν ἀνακαλυφθῆ τὰ
παιδίον καὶ ριφθῆ , ἔκαμεν ἓν κιβώτιον ἀπὸ
σπάρτα , καὶ τὸ ἔβαλε μέσα , καὶ τὸ ἔθεσεν εἰς
τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ , ἐμπιστευθεῖσα εἰς τὸν
Θεὸν τὴν διατήρησίν του .

Ἐρ : Τί συνέβη μετὰ ταῦτα ;

Ἀπ : Ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ τὸ εὔρε , καὶ τὸ
ἐπῆρε καὶ τὸ ἀνέθρεψεν ὡς ἰδίον τῆς τέκνον ,
ὀνομάσατά το Μωϋσῆν .

Ἐρ : Ποίαν δ' ἔλαβε διὰ τροφόν του ;

Ἀπ : Τὴν μητέρα τοῦ παιδίου Ἰωχεβέδ .

Ἐρ : Πῶς ὠνομάζετο ὁ ἀδελφὸς τοῦ Μωϋσέως ;

Ἀπ : Ἀαρών .

- Ἐρ : Ὃταν ὁ Μωϋσῆς ἐμεγάλωσε τι τοῦ εἶπεν
ὁ Θεὸς νὰ κάμῃ ;
- Ἀπ : Νὰ λάβῃ μαζύ του τὸν ἀδελφόν του Ἀαρών,
καὶ νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὸν Φαραῶ, καὶ νὰ τοῦ
εἴπῃ ὅτι πρέπει ν' ἀφίσῃ τοὺς Ἰσραηλῖτας ν'
ἀπέλθωσιν.
- Ἐρ : Τοὺς ἤφισεν ὁ Φαραῶ ν' ἀπέλθωσιν ;
- Ἀπ : Ὁχι· εἶπεν ὅτι δὲν ἐφοβεῖτο τὸν Θεόν,
καὶ ὅτι δὲν ἤθελε νὰ τοὺς ἀφίσῃ.
- Ἐρ : Τί ἔκαμε λοιπὸν ὁ Θεός ;
- Ἀπ : Ἔστειλε πολλὰς πληγὰς διὰ νὰ τὸν ὑπο-
χρεώτῃ νὰ τὸν φοβηθῇ, καὶ τελευταῖον ἐφό-
νευσεν ὅλους τοὺς πρωτοτόκους υἱούς τῆς Αἰ-
γύπτου εἰς μίαν νύκτα.
- Ἐρ : Ἦφισε τότε ὁ Φαραῶ τοὺς Ἰσραηλῖτας ν'
ἀπέλθωσιν ;
- Ἀπ : Μάλιστα· ἀλλ' ἀφ' οὗ ἀνεχώρησαν ἐλυπήθη,
καὶ ἔστειλε κατόπιν των ὅλον του τὸ σράτευμα.
- Ἐρ : Μέχρι τίνος τοὺς κατεδίωξε μὲ τὸ σρά-
τευμά του ;
- Ἀπ : Ἔως εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς Ἐρυθρᾶς θα-
λάσσης.
- Ἐρ : Πῶς διεπέρασαν οἱ Ἰσραηλῖται τὴν Ἐρυθρὰν
θάλασσαν ;
- Ἀπ : Ὁ Θεὸς διήρεσε τὰ νερά καὶ ἀπέρασαν
ἐπὶ ξηρᾶς.
- Ἐρ : Τί συνέβη εἰς τὸν Φαραῶ ;

Ἀπ : Ὑπῆγε κατόπιν των καὶ ὁ Θεὸς ἔτριξε τὰ νερά ἐπάνω του, καὶ ἔπνιξεν αὐτὸν καὶ ὄλον του τὸ σράτευμα.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

Ἐρ : Ἀφ' οὗ ἤλευθέρωσεν ὁ Θεὸς τοὺς Ἰσραηλίτας ἀπὸ τὴν Ἀιγυπτου, ποῖον ἐδιόρισεν ὁδηγόν των ;

Ἀπ : Τὸν Μωϋσέα.

Ἐρ : Πῶς τοὺς ἔδειξε τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον ἤθελε ν' ἀπέλθωσι ;

Ἀπ : Ἐσειλε σύλον νεφέλης διὰ νὰ τοὺς ὁδηγῇ τὴν ἡμέραν εἰς τὸν δρόμον, καὶ σύλον πυρὸς διὰ νὰ τοὺς φέγγῃ τὴν νύκτα.

Ἐρ : Πῶς τοὺς ἔθρεψεν ὁ Θεός ;

Ἀπ : Ἐβρεξε μάνα ἀπὸ τοῦ οὐρανὸν νὰ τρώωσιν ἀντὶ ψωμίου.

Ἐρ : Τί ἦτον αὐτὸ τὸ μάνα ;

Ἀπ : Ἐν ἐξαίρετον εἶδος τροφῆς.

Ἐρ : Πῶς δὲ τοὺς ἐπότισεν ;

Ἀπ : Ὅταν αὐτοὶ ἐδίψουν, ἔκαμε δὲς νὰ πηγάσῃ νερὸν ἀπὸ πέτραν βράχου.

Ἐρ : Ποῦ τῶν ἔδωσεν ὁ Θεὸς τὰς δέκα ἐντολάς ;

Ἀπ : Ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Σινᾶ.

Ἐρ : Μέτινα τρόπον τῶν ἔδωσεν ὁ Θεὸς τὰς ἐντολάς ;

Ἀπ : Τὰς ἔγραψεν εἰς δύο πετρίνας πλάκας καὶ τὰς ἔδωκε τοῦ Μωϋσέως.

- 'Ερ : Τὶ ἰδιαίτερον συνέβη εἰς τὸν Μωϋσῆν, ὅταν κατέβη ἀπὸ τὸ ὄρος ;
- 'Απ : Τὸ πρόσωπον τοῦ ἔλαμπε τόσον, ὥστε ὁ λαὸς δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν θεωρῇ.
- 'Ερ : Ὅταν ὁ Θεὸς ἔδωσεν εἰς τὸν Μωϋσῆν τὰς ἐντολάς καὶ ἄλλους νόμους, τί τοῦ εἶπε νὰ κάμῃ ;
- 'Απ : Τὸν ἐπρόσαξε ν' ἀνεγείρῃ σκηνὴν διὰ τὴν κοινὴν λατρείαν.
- 'Ερ : Τὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τοῦ Μωϋσέως νὰ κάμῃ πρὸς τὸν ἀδελφόν του Ἀαρών ;
- 'Απ : Νὰ διορίσῃ αὐτὸν μὲν εἰς Ἀρχιερέα, τοὺς δὲ υἱούς του εἰς ἱερεῖς ὑπ' αὐτὸν· τὸν ἐπρόσαξε προσέτι, νὰ χωρίσῃ τὴν φυλὴν Λευὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σκηνῆς.

Κ Ε Φ. ΙΓ.'

- 'Ερ : Ποῖον ἦτο τὸ κυριώτερον τῶν ὅσων ἐφυλάττοντο μέσα εἰς τὴν σκηνήν ;
- 'Απ : Ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης.
- 'Ερ : Τὶ ἦτον αὕτη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης ;
- 'Απ : Ἐν μικρὸν κιβώτιον χρυσαμένον, τοῦ ὁποίου τὸ σκέπασμα ὠνομάζετο Ἰλαστήριον.
- 'Ερ : Τὶ ἐφυλάττετο μέσα εἰς αὐτὴν τὴν κιβωτόν ;
- 'Απ : Αἱ δύο πλάκες τοῦ νόμου.
- 'Ερ : Ὅταν οἱ Ἰσραηλῖται ὠδοιπόρουν εἰς τὰς

ἐρήμους, πῶς ἤξευρον, πότε ἔπρεπε νὰ σαμα-
τήσωσι, καὶ πότε νὰ προπατήσωσιν;

Ἀπ.: Ὄταν ὁ σὺλος τῆς νεφέλης, ὅς τις ἦτο
πάντοτε ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐκινεῖτο, ἤξευρον,
ὅτι ἔπρεπε νὰ προπατῶσι, καὶ ὅταν ἔμενεν
ἀκίνητος, τότε, ὅτι ἔπρεπε νὰ σαματήσωσι νὰ
ἀκουρβήσωσι τὴν σκηνὴν, καὶ νὰ σήσωσι τὰς
σκηνὰς των.

Ἐρ.: Ποία ἐξάθη ἡ διαγωγή τῶν Ἰσραηλιτῶν,
μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των ἀπὸ τοὺς Αἰ-
γυπτίους;

Ἀπ.: Ἐγόγγυζον, καὶ ἀπεσατοῦσαν κατὰ τοῦ
Θεοῦ ὁσάκις ἤθελον ἐμπέσειν εἰς δυσκολίας.

Ἐρ.: Πῶς τοὺς ἐπαίδευσεν ὁ Θεός;

Ἀπ.: Εἶπεν, ὅτι ὅλοι ὅσοι ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν Αἴ-
γυπτον, ἐκτὸς τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τοῦ
Χάλεβ, οἵτινες ἦσαν πιστοί, ἔπρεπε νὰ ἀπο-
θάνωσιν εἰς τὴν ἐρήμον, καὶ μόνον τὰ τέκνα
των νὰ κληρονομήσωσι τὴν γῆν τῆς Χαναάν.

Ἐρ.: Ποῦ ἀπέθανεν ὁ Ἀαρών;

Ἀπ.: Ἐπὶ τοῦ ὄρους Ὠρ, ὃ δὲ υἱὸς τοῦ Ἐλεά-
ζαρ ἐγένεν ἀρχιερεὺς αὐτ' αὐτοῦ.

Ἐρ.: Ὑπῆγε καὶ ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγ-
γελίας;

Ἀπ.: Ὅχι· ἀλλ' ὁ Θεὸς τοῦ ἐχάρισε τὸ νὰ τὴν
θεωρήσῃ μόνον ἀπὸ τὴν κορυφὴν Φατγά τοῦ
ὄρους Ναβαῦ, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν γῆν Μωάβ.

Κ Ε Φ. Ι Δ.΄

Ἐρ : Ὃταν ὁ Μωϋσῆς ἀπέθανε, ποῖον ἐδιόριτεν ὁ Θεὸς ὁδηγὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν ;

Ἀπ : Τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ.

Ἐρ : Πῶς ὠνομάζετο ἡ πρώτη πόλις τὴν ὁποίαν ἐκυρίευσαν εἰς τὴν γῆν Χαναάν ;

Ἀπ : Ἰεριχώ.

Ἐρ : Ἐδοκίμασαν καρμίαν ἀνδρίσασιν εἰς τὴν κυρίευσίν της ;

Ἀπ : Μάλισα, οἱ κάτοικοι τῶν ἠναντιώθησαν, ὁ δὲ Θεὸς ἔκαμε νὰ τὴν κυριεύσῃ διὰ θαύματος.

Ἐρ : Διὰ τίνος θαύματος ;

Ἀπ : Ὁ Θεὸς τοὺς ἐπρόσβαξε νὰ περιφέρῃ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περὶ τῆς πόλεως, μίαν φορὰν τὴν ἡμέραν εἰς ἕξ ἡμέρας, τὴν δ' ἐβδόμην ἡμέραν νὰ περιέλθῃ τὴν πόλιν ἑπτὰκις, καὶ οἱ ἱερεῖς νὰ σαλπίσῃ τὰς σάλπιγγάς των, καὶ ὁ λαὸς ν' ἀνακράξῃ, καὶ ὅταν ἔγινε τοῦτο, τὰ τεῖχη τῆς πόλεως κατήδαψθησαν, καὶ ἐμβῆκαν αὐτοὶ καὶ τὴν ἐκυρίευσαν.

Ἐρ : Ἦτον ἀγαθὸς ἄνθρωπος ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ;

Ἀπ : Μάλισα καὶ ἀπέθανεν εἰς βαθύτατον γῆρας, καὶ ἐθρηνήθη παρὰ τοῦ λαοῦ.

Κ Ε Φ. Ι Ε.΄

Ἐρ : Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ,

ὅποια ἐσάθη ἡ διαγωγὴ τῆς ἐπελθούσης γενεᾶς τοῦ Ἰσραήλ;

Ἀπ: Δὲν ἔμειναν πιστοὶ πρὸς τὸν Θεόν, ἀλλ' ἐπροσκύνηταν εἰδῶλα, καὶ δὲν ἐξωλόθρευταν τὰ ἔθνη τὰ ὅποια εἶχον μείνειν εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

Ἐρ: Ποῖοι ἦσαν οἱ ἰσχυρότεροι ἐχθροί των;

Ἀπ: Οἱ Φιλιισταῖοι.

Ἐρ: Ποῖοι ἦσαν οἱ Φιλιισταῖοι;

Ἀπ: Λαὸς κατοικοῦντες πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς Χαναάν.

Ἐρ: Ἐσυγχώρητεν ὁ Θεὸς τοὺς Φιλισταίους νὰ καταβάλλωσι τοὺς Ἰσραηλῖτας;

Ἀπ: Ὁχι. ἤγειρεν ἓνα δυνατὸν ἄνδρα ὀνομαζόμενον Σαμψών, ὅς τις ἦτο τοσοῦτον δυνατὸς, ὥστε ἠδυνήθη νὰ φονεύῃ λέοντα μὲ μεγάλην εὐκολίαν.

Ἐρ: Τὶ δοκίμιον τῆς δυνάμεώς του ἔδωκεν;

Ἀπ: Ἐπόλεμησε πρὸς ἑκατοντάδας ἀνθρώπων, ὅταν δὲ περιεκλείσθῃ εἰς τὴν πόλιν τῆς Γάζας, ἐστήκωσι τὰς πύλας τῆς πόλεως ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους του, καὶ τὰς ἐπῆρε καὶ ἔφυγεν.

Ἐρ: Ἦτο καλὸς ἄνθρωπος ὁ Σαμψών;

Ἀπ: Ὁχι. ὅθεν καὶ πρὸς τιμωρίαν του ὁ Θεὸς τοῦ ἐστήκωσι τὴν δύναμιν, καὶ οἱ Φιλιισταῖοι τὸν ἐτύφλωσαν καὶ τὸν ἐφυλάκωσαν.

Ἐρ: Τὶ ἔκαμεν αὐτὸς τότε;

Απ : Μετενόησε , καὶ ἐδεήθη πρὸς τὸν Θεόν , καὶ ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωκε πάλιν τὴν δύναμίν του , οἱ Φιλιισταῖοι ὅμως δὲν τὸ ἐγνώρισαν .

Ερ : Τὶ ἔκαμαν οἱ Φιλιισταῖοι ;

Απ : Τὸν ἔφεραν μίαν ἡμέραν εἰς ἓνα ναὸν εἰδώλων , αὐτὸς δὲ πιασθεὶς ἀπὸ τοὺς δύο σύλους , οἵτινες ὑπεσῆριζον τὸν ναὸν , τοὺς ἐτράβησε , καὶ κατέσρεψε τὸν ναὸν , καὶ ὅλους τοὺς εἰς αὐτὸν εὕρισκομένους .

Ερ : Ἀπέθανε καὶ ὁ Σαμφὼν μετ' αὐτῶν ;

Απ : Μάλιστα . ὁ Θεὸς παρεχώρησε ν' ἀποθάνῃ διότι ἡμάρτησεν .

Κ Ε Φ Ι ς .

Ερ : Ποία ἦτον ἡ Ἀννα ;

Απ : Καλλίστη γυνὴ , ἥτις ἔζη εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἡλίου .

Ερ : Ποῖος ἦτον ὁ Ἡλίας ;

Απ : Ἀρχιερεὺς καὶ κριτὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν .

Ερ : Τὶ δύνασαι νὰ μ' εἴπῃς περὶ τῆς Ἀννης ;

Απ : Αὐτὴ δὲν ἐτεκνοποιοῦσε , διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἐλυπεῖτο μεγάλως , καὶ ἐπαρακάλεσε τὸν Θεὸν νὰ τῆς δώσῃ τέκνον , αἱ δεήσεις τῆς εἰσηκούσθησαν καὶ ἐγέννησεν υἱόν .

Ερ : Πῶς ὠνομάσθη οὗτος ὁ υἱός ;

Απ : Σαμουήλ .

Ερ : Τὶ ἐξεύρεις νὰ μ' εἴπῃς διὰ τὸν Σαμουήλ ;

Ἀπ: Ὄταν ἤρχιστε ν' ὁμιλῇ, ἡ μήτηρ τοῦ τὸν ἐδίδαξε νὰ φοβῇται τὸν Θεόν, καὶ ὅταν ἔγινε τεσσάρων χρόνων τὸν ἔφερε τοῦ Ἀρχιερέως Ἡλὶ, καὶ τοῦ τὸν παρέδωκε διὰ ὑπηρέτην εἰς τὰς πρὸς τὸν Θεὸν λειτουργίας, ὁ Ἡλὶ τὸν παρέλαβεν εἰς τὴν ἐπιστάσιάν του, καὶ μὲ τὸν καιρὸν ἐσοφίσθη καὶ ἔγινε καλὸς ἄνθρωπος.

Ἐρ: Τὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸν Σαμουήλ;

Ἀπ: Τὸν ἔκαμε προφήτην του, καὶ τοῦ ἔλεγε νὰ λέγῃ πρὸς τὸν λαόν του τὸν Ἰσραήλ, ὅ,τι τοῦ ἤρεσκε νὰ κάμωτι.

Ἐρ: Ἐμεινεν εὐχαριστημένος ὁ λαὸς, ὅταν εἶχε κριτὴν τοῦ Σαμουήλ;

Ἀπ: Ὁχι, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπέμενε νὰ ψηφίσῃ βασιλέα, μ' ὅλον ὅτι ἄτοπον, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἦτον ὁ βασιλεὺς των, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἐπεθύμουν, ὁ Θεὸς τῶν εἶπεν, ὅτι θέλει τῶν θῶσειν.

Ἐρ: Ποῖον ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς διὰ βασιλέα των;

Ἀπ: Τὸν Σαούλ τὸν υἱὸν τοῦ Κεῖς, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμίν.

Κ Ε Φ. ΙΖ.'

Ἐρ: Εἰς ποῖαν περίστασιν ἔγινε ὁ Σαούλ βασιλεὺς;

Ἀπ: Ταξειθεύων εἰς ἀναζήτησιν τινῶν ὄνων, τοὺς ὁποίους εἶχε χάσειν ὁ πατήρ του, ἤλθεν εἰς τὴν Ῥαμὰ, εἰς τὸ σπήτι τοῦ Σαμουήλ, ὅς τις

τὸν ἔχριτε βασιλέα κατὰ τὴν προσαγὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀκολούθως ὅταν τὸν παρέστησεν εἰς τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ὡς βασιλέα, ἀνέκραξαν τὸ, “Ζήτω ὁ βασιλεύς.”

Ἐρ : Ἐσάθη καλὸς Βασιλεὺς ὁ Σαούλ ;

Ἀπ : Κατ’ ἀρχὰς ἦτο πολλὰ καλὸς, καὶ καθυπέταπτεν ὅλους τὸν τοὺς ἐχθροὺς, ἀλλ’ ἀκολούθως ὑπερηφανευθεὶς καὶ καταφρονήσας τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἀπέστειλε τὸν προφήτην Σαμουὴλ νὰ τοῦ εἴπῃ, ὅτι ἤθελε τοῦ σηκώσῃ τὴν εὐλογίαν, καὶ τὴν δώσῃ εἰς ἄλλον καλῆτερόν του, καὶ μετὰ τοῦτο δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ νικήσῃ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὥστε περὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς του ἐσάθη πολλὰ δυσυχής.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

Ἐρ : Ποῖος ἦτον ὁ Δαβίδ ;

Ἀπ : Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσέ, ὃς τις ἐκατοίκει εἰς τὴν Βηθλεέμ.

Ἐρ : Ἦτο καλὸς νέος ὁ Δαβίδ ;

Ἀπ : Μάλιστα· καὶ ἠγάπα τὸν Θεὸν ἐξ ὅλης του καρδίας.

Ἐρ : Τί δύναται νὰ μ’ εἴπῃς περὶ τοῦ Δαβίδ ;

Ἀπ : Ὅταν ὁ Σαούλ ἠτέβησε πρὸς τὸν Θεόν, τὸν Δαβίδ ὁ Θεὸς ἐδιάλεξε διὰ δεύτερον βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔστειλε τὸν Σαμουὴλ

νὰ τὸν χρίση, ἀλλ' ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον μό-
νον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σαοῦλ.

Ἐρ : Τὶ θαυμάσιον ἔπραξεν ὁ Δαβίδ ;

Ἀπ : Ἐν ᾧ ἦτο νεανίσκος, οἱ Ἰσραηλιῖται εἶχαν
πόλεμον μὲ τοὺς Φιλισαίους, μεταξὺ δὲ τῶν
Φιλισαίων εὕρισκετο τερατώδης γίγας ὀνομα-
ζόμενος Γολιάθ, ἀπὸ τὴν Γάθ, πόλιν τῶν
Φιλισαίων. Οὗτος ἐτρόμαξε τὸν Σαοῦλ καὶ τὸν
λαόν του κατὰ πολλὰ, ὁ Δαβίδ ὅμως πεποι-
θῶς εἰς τὸν Θεόν, ἐπολέμητε μ' αὐτὸν μὲ μό-
νην μίαν σφενδόνην, καὶ μίαν πέτραν, καὶ τὸν
ἐφόνευτεν.

Ἐρ : Τὶ ἔκαμεν ἄφ' οὗ τὸν ἐφόνευτεν ;

Ἀπ : Ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν του, καὶ οὕτως οἱ
Ἰσραηλιῖται ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς
των.

Ἐρ : Τὶ συνέβη εἰς τὸν Δαβίδ μετὰ τοῦτο ;

Ἀπ : Ὁ Σαοῦλ τὸν ἐζήλευτε, καὶ ἤθελε τὸν
φονεύσειν, ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν τὸν ἐλύτρωνε πολ-
λάκις ἀπὸ τὰς χειράς του, τέλος πάντων, ὁ
Σαοῦλ ἐφονεύθη εἰς τὴν μάχην, καὶ ὁ Δαβίδ
ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Ἐρ : Ποίαν πόλιν ἔκτιτεν ὁ Δαβίδ ;

Ἀπ : Τὴν Ἱερουταλήμ, μητρόπολιν τῆς Ἰουδαίας,
ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Σιών.

Ἐρ : Τὶ ἠγάπα ὁ Δαβίδ νὰ κάμνη ;

Α : Νὰ παίζη τὴν κιθάραν, ψάλλων ὕμνους
πρὸς τὸν Θεόν, συνέγραψε δὲ πολλοὺς ψαλ-
μοὺς οἱ ὅποιοι ἀναγινώσκονται καὶ ψάλλονται
εἰς τὰς ἐκκλησίας μας.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Ερ : Ποῖος ἦτον ὁ Ἀβετσαλώμ;

Απ : Ἐνας ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Δαβίδ.

Ερ : Ἦτο καλὸς νέος;

Απ : Ὁχι· εὐηρεσεῖτο εἰς τὸ νὰ παίζη μᾶλλον,
παρὰ νὰ ὑπηρετῇ τὸν Θεόν, καὶ δὲν ἠγάπα
τὸν πατέρα του, ἀλλ' ἐπεθυμοῦσε νὰ γίνῃ αὐ-
τὸς, βασιλεὺς ἀντὶ τοῦ πατρός του, καὶ ἐτύ-
ναξε σράτευμα διὰ νὰ τὸν πολεμήσῃ.

Ερ : Τὸν ἠγάπα ὁ Δαβίδ;

Απ : Ἀγκαλὰ καὶ ἦτο κακὸς, τὸν ἠγάπα ὑπερ-
βολικὰ καὶ ἐπαρακαλοῦσε τοὺς ἀξιωματικούς
του νὰ μὴ τὸν φονεύσωσιν.

Ερ : Τὸν ἤφισεν ὁ Θεὸς ἀτιμώρητον;

Απ : Ὁχι· ἀλλ' ἐν ᾧ ἔτρεχεν ἔφιππος, τὰ μα-
κρά του μαλὶα ἐμπεριδεύθησαν εἰς τοὺς κλά-
δους ἐνὸς δένδρου καὶ τὸ ἄλογον φυγόν, τὸν
ἤφιτε κρεμάμενον ἀπὸ τοῦ δένδρου, ἕως οὗ ὁ
Ἰωάβ ἀξιωματικὸς τοῦ Δαβίδ τὸν εἶδε, καὶ
τὸν ἐφόνευσε μὲ τὸ κοντάρι του.

Ερ : Ἐχάρηκεν ὁ Δαβίδ διὰ τὸν θάνατον τοῦ
υἱοῦ του;

Ἀπ: "Ὅχι· ἐπαρᾶπονεῖτο καὶ ἔλεγεν, "ἄμπατε
ν' εἶχα ἀποθάνειν ἐγὼ ἀντί σου, υἱέ μου Ἀβρ-
σαλώμ!"

Ἐρ: Τί ἔκαμεν ὁ Δαβίδ ὅταν ἐγήρασεν;

Ἀπ: "Ἐκαμε βασιλέα τὸν Σολομῶντα, καὶ ἀπέ-
θανε μετ' ὀλίγον.

Κ Ε Φ. Κ.'

Ἐρ: Τί ἄνθρωπος ἦτον ὁ Σολομών;

Ἀπ: Ὁ σοφώτατος τῶν ἀνθρώπων, ὅς τις μ'
ὄλον ὅτι ἰσχυρὸς Μονάρχης, ἐτίμα τὸν Θεόν.

Ἐρ: Τί ἀξιοσημείωτον ἔργον ἔπραξεν;

Ἀπ: "Ἐκτισεν ἓνα μεγαλοπρεπῆ ναὸν διὰ τὴν
λατρείαν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ εἰς
τὸ ὄρος Μοριά, ὅπου ὁ Ἀβραάμ ἤθελε νὰ
θυσιάσῃ τὸν υἱόν του.

Ἐρ: Πῶς ὠνομάζετο ὁ ναὸς οὗτος;

Ἀπ: Ναὸς τοῦ Σολομῶντος.

Ἐρ: Ἐξηκολούθησε πάντοτε νὰ ᾔηται καλὸς καὶ
σοφὸς βασιλεύς;

Ἀπ: "Ὅχι· κατήντησε ματαιόφρων καὶ ἀνήγειρεν
εἰδῶλα διὰ νὰ τὰ προσκυνᾷ ὁ λαὸς, διὰ τὸ
ὅποιον ἐθυμώθη ὁ Θεός, καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι
ἤθελε τοῦ ἀφαιρέσειν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τὴν
γενεάν του, καὶ οὕτως ὁ Σολομών, σερηθεὶς
τὴν εὐνοίαν τοῦ Θεοῦ, ἔζησε τοῦ λοιποῦ δυ-
συχής.

Κ Ε Φ. Κ Α.

- Ἐρ : Ποῖος διεδέχθη τὸν Σολομῶντα ;
 Ἀπ : Ὁ υἱὸς τοῦ Ῥοβοάμ, ὅς τις ἦτον ἄφρων
 ἡγεμῶν, συμβουλευόμενος τοὺς νέους, καὶ λέ-
 γων εἰς τοὺς ὑπηκόους του, ὅτι θέλει τοὺς
 μεταχειρίζεσθαι κακῶς.
 Ἐρ : Τὶ ἠκολούθητε διὰ τὴν ἀφροσύνην του ;
 Ἀπ : Μέγα μέρος τοῦ λαοῦ ἐγνώρισαν βασιλέα
 των τὸν Ἱεροβοάμ, ἓνα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ
 Σολομῶντος.
 Ἐρ : Τὶ ἠκολούθησαν ἔπειτα ;
 Ἀπ : Τὸ βασίλειον τοῦ Ἰσραὴλ διηρέθη εἰς δύο
 μέρη, τὰ μὲν, ὑπὸ τὸ ὄνομα, Βατίλειον Ἰούδα,
 τὸ δὲ, βασίλειον Ἰσραὴλ.
 Ἐρ : Ἀπὸ ποίους ἐτύγκειτο τὸ βασίλειον τοῦ Ἰούδα ;
 Ἀπ : Ἀπὸ τὰς φυλάς τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Βε-
 νιαμίν, αἵτινες μόναι διέμειναν πισαὶ εἰς τὸν
 Ῥοβοάμ.
 Ἐρ : Ἀπὸ ποίους δὲ τὸ Βασίλειον τοῦ Ἰσραὴλ ;
 Ἀπ : Ἀπὸ τὰς ἄλλας δέκα φυλάς, αἵτινες ἐψή-
 φισαν βασιλέα των τὸν Ἱεροβοάμ.
 Ἐρ : Ἦτο καλὸς βασιλεὺς ὁ Ἱεροβοάμ ;
 Ἀπ : Ὁχι· ἦτο πολλὰ ὑπερήφανος καὶ ἀσεβής,
 καὶ ὑπεχρέωτε τὸν λαὸν νὰ θυσιάσῃ πρὸς δύο
 χρυσὰς θαμάλεις, καὶ ὅχι πρὸς τὸν Θεόν,
 ἐκ τῶν ὁποίων, τὴν μὲν, ἔστησεν εἰς τὴν Δάν,
 τὴν δὲ εἰς τὴν Βαιθάν.

Ἐρ : Τί ἔχεις νὰ εἴπῃς περὶ τούτου ;

Ἀπ : Ἐν ᾧ ὁ Ἱεροβοάμ ἐθυσίαζε πρὸς τὴν δάμαλιν τῆς Βαιθὴλ, ὁ Θεὸς ἔσειλε πρὸς αὐτὸν προφήτην νὰ τοῦ εἴπῃ, ὅτι ὁ βωμός του ἔμελλε νὰ κατασραφῇ, ὁ Ἱεροβοάμ ἐξήπλωσε τὴν χεῖρά του νὰ κτυπήτῃ τὸν προφήτην, καὶ ἡ χεὶρ του ἐξηράνθη, ὁ δὲ βωμός κατεκρημνίσθη.

Ἐρ : Τί ἔκαμε τότε ὁ Ἱεροβοάμ ;

Ἀπ : Ἐπαρακάλεσε τὸν προφήτην νὰ προσευχηθῇ δι' αὐτὸν, ὁ προφήτης ἐπροσευχήθη, καὶ ἡ χεὶρ του ὑγείανεν ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐδιορθώθη.

Ἐρ : Ποίαν πόλιν ἔκτισεν ὁ Ἱεροβοάμ ;

Ἀπ : Τὴν Σαμάρειαν, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του, πολλοὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἡ δόξα τοῦ ἔθνους εἶχεν ἐκλείψειν, ἐπειδὴ καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ ὁ λαὸς, δὲν ὑπήκουον τοῦ Θεοῦ.

Κ Ε Φ. Κ Β. '

Ἐρ : Ποῖος ἦτον ὁ Ἀχαάβ ;

Ἀπ : Ἐνας ἀπὸ τοὺς Βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ, ἦτο κακοῦργος καὶ ἡ γυνή του Ἰεζάβελ ἐμισοῦσε τὸν Κύριον, καὶ ἐπροσκυνοῦσεν εἰδωλά.

Ἐρ : Ποῖος ἦτον ὁ Ἡλίου ;

Ἀπ : Ἐνας πολλὰ καλὸς ἄνθρωπος, καὶ ἐζοῦσεν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἀχαάβ, καὶ Ἰεζάβελ τῆς

γυναικός του. Ὁ Θεὸς τὸν ἔκαμε προφήτην τοῦ, διὰ τὰ προλέγει τὰ μέλλοντα, καὶ τὰ συμβουλεύει τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι χρεωστὴ τὰ προσκυνᾷ τὸν Θεόν, καὶ τὰ παραιτήσει τὰ εἰδωλά.

Ἐρ : Ἐπρόσεξεν ὁ Ἀχάβ καὶ ἡ Ἰεζάβελ εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ἡλιοῦ ;

Ἀπ : "Ὁχι· ὠργίσθησαν ἐναντίου του, καὶ ἐπάσχισαν τὸν φονεύσωπιν, ἀλλ' ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε τὰ ὑπάγει εἰς ἓνα ἀπόκρυφον τόπον, ὅπου τοῦ ἔστειλε καθ' ἡμέραν τὴν τροφήν του μετὰ τοὺς κόρακας.

Ἐρ : Ἐμεινεν ὁ Ἡλίας αὐτοῦ ;

Ἀπ : "Ὁχι ὁ Θεὸς τὸν ἔστειλεν εἰς τὴν Ζέφερ, πόλιν κειμένην πλησίον τῆς Σιδωνίας, ὅπου τὸν ἔτρεφε μία πτωχὴ χῆρα πρὸς τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἓν θάυμα.

Ἐρ : Ὅποιον θάυμα ;

Ἀπ : Πεῖνα μεγάλη ἐκυρίευσεν τὴν γῆν, καὶ ἡ πτωχὴ χῆρα δὲν εἶχε παρ' ἐν ἀπλόχειρον ἀλεύρου, καὶ ὀλίγον λάδι, ἐκ τῶν ὁποίων ἔμελλε τὰ κάμει τὸ ὑστερον ψωμίον δι' ἑαυτὴν καὶ τὸν υἱόν της, μετὰ τὸ ὁποῖον, ἔπρεπε τὰ περιμένη τὸν θάνατον, ὁ Ἡλίας ὁμῶς, διὰ τῆς θείας εὐλογίας, ἔκαμε τὸ ἀπλόχειρον τοῦ ἀλεύρου καὶ τὸ λάδι τὰ βασάξει, ἕως ὅτου ἐτελείωσεν ἡ πεῖνα.

Ἐρ : Ἐκαμεν ὁ Ἡλίας καὶ ἄλλο θάυμα πρὸς
τὴν πτωχὴν χῆραν ;

Ἀπ : Μάλιστα· ὅταν ὁ υἱὸς τῆς ἀπέθανεν, ὁ Ἡλίας
τὸν ἀνέστησε προσευχηθείς.

Ἐρ : Διέμεινε πιστὸς ὁ Ἡλίας πρὸς τὸν Θεόν ;

Ἀπ : Μάλιστα, πάντοτε. Καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἀντή-
μειψεν ἀναλαβὼν αὐτὸν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς,
εἰς μίαν πύρινον ἅμαξαν.

Ἐρ : Τί συνέβη εἰς τὸν Ἀχαάβ καὶ τὴν Ἰεζάβελ ;

Ἀπ : Ὁ Βασιλεὺς Ἀχαάβ ἐφονεύθη εἰς τὴν μά-
χην, καὶ ἡ κακοῦργος γυνὴ τοῦ Ἰεζάβελ, ἔπετεν
ἀπὸ τοῦ παράθυρον, καὶ ἐσκοτώθη, καὶ τὰ
σκυλῖα τὴν κατέφαγον.

ΚΕΦ. ΚΓ'.

Ἐρ : Ποῖος ἦτον ὁ Ἐλισσαῖος ;

Ἀπ : Δοῦλος τοῦ Ἡλιοῦ, ὅς τις ἀφ' οὗ ὁ Ἡλίας
ἀνελείφθη εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἔμεινεν αὐτὸς,
προφήτης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἦτο πολλὰ καλὸς
ἄνθρωπος.

Ἐρ : Τί δύνασαι νᾶ μ' εἰπῆς περὶ αὐτοῦ ;

Ἀπ : Καχὰτινα παιδία τὸν ἐπείραζαν, καὶ τὸν
ἐπεριγελοῦσαν, καὶ ὁ Θεὸς ἔστειλε δύο Ἀρκτοὺς
καὶ τὰ ἐσπάραξαν.

Ἐρ : Τί ἠκολούθησεν εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Ἰσραήλ ;

Ἀπ : Οἱ Βασιλεῖς καὶ ὁ λαὸς ἐξηκολούθουν νᾶ
ἦναι ἀτεβεῖς καὶ ἐπροσκυνοῦσαν εἰδῶλα. Ὁ

Θεὸς λοιπὸν τοὺς ἤφιτε καὶ ἐδουλώθησαν εἰς
ξένην γῆν· οὕτω, τὸ μὲν βασίλειον τοῦ Ἰσραὴλ
ἐχάθη, τὸ δὲ τοῦ Ἰούδα διέμεινεν.

Ἐρ : Οἱ διάδοχοι τοῦ Ροβοὰμ βασιλέως τοῦ Ἰούδα
ἦσαν καλοί ;

Ἀπ : Τινὲς ἐξ αὐτῶν ἦσαν καλοί, καί τινες κα-
κοῦργοι, καὶ ὁ Θεὸς τῶν ἀπέστειλε πολλοὺς
προφῆτας νὰ τῶν εἰπωσιν, ὅτι ἂν δὲν μετανοή-
σωσι θέλουσι τιμωρηθῇν.

Ἐρ : Ἀνάφερε τὰ ὀνόματα τινῶν ἐξ αὐτῶν τῶν
προφητῶν ;

Ἀπ : Ἡταΐας Ἰερεμίας Ἰεζεκιήλ.

Ἐρ : Ὑπήκουτεν ὁ λαὸς εἰς τοὺς προφῆτας ;

Ἀπ : Ὁχι· διὰ τοῦτο, ὁ Ναβουχοδονότωρ ὁ βα-
σιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, ἐκστρατεύσας κατὰ τῆς
Ἱερουσαλήμ, κατέκαυτε τὴν πόλιν, καὶ τὸν
περίφημον ναὸν τοῦ Σολομῶντος.

Ἐρ : Ὁ δὲ Βασιλεὺς τί ἀπέγεινεν ;

Ἀπ : Ὁ Βασιλεὺς Σεδεκίας, καὶ ὅλοι ὅσοι ἐπέ-
ζησαν ἠχμαλωτίσθησαν, τὸ δὲ βασίλειον τοῦ
Ἰούδα κατεστράφη, ἀλλ' ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη, ὅτι
μετὰ ἑβδομήκοντα χρόνους, ἡ Ἱερουσαλήμ ἔμελ-
λε ν' ἀνακτισθῇ.

ΚΕΦ. ΚΔ.

Ἐρ : Ποῖος ἐβασίλευε κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν εἰς
τὴν Βαβυλῶνα ;

Ἀπ : Ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονότωρ.

Ἐρ : Ὅποιον ἐπίσημον θαῦμα ἔκαμεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῆς βασιλείας τούτου;

Ἀπ : Τρεῖς ἐκ τῶν αἰχμαλώτων Ἰουδαίων, ὁ Σεδράχ, Μισσάχ καὶ Ἀβδευαγὼ, ἐξῆλθον σῶοι ἀπὸ τὴν καιομένην κάμινον εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον ῥιφθῆν διὰ Βασιλικῆς διαταγῆς.

Ἐρ : Διατί οὗτος τοὺς κατεδίκησε νὰ ῥιφθῶσιν εἰς τὴν κάμινον;

Ἀπ : Διότι ἐπίστευον εἰς τὸν ἀληθῆ Θεόν, καὶ δὲν ἤθελον νὰ κλίνωσι, καὶ νὰ προσκυνήσωσι τὴν χρυσοῦν εἰκόνα, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀνεγείρειν ὁ Ναβουχοδονότωρ.

Ἐρ : Τί ἠκολούθησε μετὰ ταῦτα;

Ἀπ : Ὅταν ὁ σκληρὸς βασιλεὺς εἶδεν ὅτι ὁ Παντοδύναμος διέσωσεν αὐτοὺς, καὶ ὅτι μήτε τρίχα τῆς κεφαλῆς των ἐτσιρώθη, τοσοῦτον ἐξεπλάγη ἀπὸ τὴν δύναμιν καὶ δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, ὥστε ἀμέσως ἐδιόριτε νὰ τοὺς ἀπολύσωσι, καὶ ἐπρόσβαξε τοὺς ὑπηκόους του εἰς τὸ ἐξῆς, νὰ προσκυνῶσι τὸν μόνον ἀληθῆ καὶ ζῶντα Θεόν.

Ἐρ : Ποῖος ἦτον ὁ Δανιήλ;

Ἀπ : Εἷς ἐκ τῶν εἰς τὴν Βαβυλῶνα μεταφερθέντων αἰχμαλώτων, ὅς τις μὲ τὸ νὰ ᾔτο πολλά καλὸς νέος, ὁ Θεὸς τὸν ἐδιάλεξε προφήτην του, ἀπέκτησε δὲ καὶ τὴν εὐνοίαν τοῦ Δαρείου τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας, ὅς τις εἶχε κυριεύσει

τὴν Βαβυλῶνα διὰ χειρὸς τοῦ γαμβροῦ τοῦ Κύρου.

Ἐρ : Τί δύναται νὰ μ' εἴπῃς περὶ τοῦ Δαρείου καὶ Δανιὴλ ;

Ἀπ : Ἀσεβεῖς τινες κατέπειταν τὸν Δαρεῖον, νὰ διατάξῃ ὥστε, κανεὶς νὰ μὴν ᾔθελε προσευχηθῇν εἰς διάσῃμα τριάκοντα ἡμερῶν, ὃ δὲ παρὰ βίας νὰ ρίπτεται εἰς τὸν λάκκον τῶν Λεόντων, ὃ Δανιὴλ προσηυχέσθῃ πρὸς τὸν Θεὸν κατὰ τὴν συνήθειάν του, καὶ ἐρρίφθῃ εἰς τὸ σπήλαιον τῶν Λεόντων.

Ἐρ : Καὶ τὸν ἔφαγον οἱ Λέοντες ;

Ἀπ : Ὅχι· τὸ πρῶν, ὅταν ὁ Δαρεῖος ματανοήμενος διὰ τὸ ὁποῖον εἶχε πράξει ὑπῆγεν εἰς τὸ σπήλαιον, εὔρεν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶχεν ἐμποδίσει τοὺς Λέοντας ἀπὸ τοῦ νὰ τὸν βλάψωσιν.

Ἐρ : Ἐκαμε τότε ὁ Δαρεῖος ;

Ἀπ : Ἐβγαλε τὸν Δανιὴλ ἀπὸ τὸ σπήλαιον διέταξε δὲ νὰ ρίψωσιν εἰς αὐτὸ τοὺς κακούργους, οἵτινες εἶχον τὸν συμβουλεύσει νὰ γίνῃ τοσοῦτον σκληρὸς, καὶ οἱ Λέοντες ἀμέσως τοὺς κατέφαγον.

Κ Ε Φ. Κ Ε.

Ἐρ : Πῶς ὠνομάζοντο οἱ Ἰσραηλῖται εἰς τὴν Βαβυλῶνα ;

Ἀπ : Ἰουδαῖοι.

Ἐρ : Διατί ὠνομάσθησαν οὕτως ;

Ἄπ: Ἀπὸ τοῦ προπάτορός των Ἰούδα, υἱοῦ τοῦ Ἰακώβ.

Ἐρ: Τί συνέβη εἰς αὐτοὺς εἰς τὸ τέλος τῶν ἐβ-δομήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῆς Ἱε-ρουσαλήμ;

Ἄπ: Ἡλευθερώθησαν ἀπὸ τὸν Κύρον βασιλέα τῆς Περσίας, ὅς τις τῶν ἔδωκε τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν γῆν των, καὶ ν' ἀνακτί-σωσι τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὸν ναόν των.

Ἐρ: Καὶ ἐτελείωσαν τὸ ἔργον, βασιλεύοντος ἔτι τοῦ Κύρου;

Ἄπ: Ὅχι ἀκαταπαύσως ἐμποδίζοντο ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς των, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς Σαμάρι-τας, ἀλλ' ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ ἐπονομασθέντος Ἀσσουρίου, Ἐσθῆρ ἡ βα-σίλισσα ἣτις ἦτον Ἰουδαία, ἐμεσίτευσεν ὑπὲρ τῶν ὁμογενῶν της, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐτυγχώ-ρησε τὸν Ἐζρα νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὴν πατρικὴν των γῆν.

Ἐρ: Ὅποιαν θούλευσιν ἔκαμε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἐζρας;

Ἄπ: Τῶν ἔδωκε τὸ βιβλίον τῶν Γραφῶν, καὶ τοὺς ἐδίδαξε τὰ χρέη των, ἀλλ' αὐτοὶ τὰ ἡμί-ληταν καὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἐπαίθευσε, διότι ὅμως δὲν εἶχον λησμονήσῃν ὁλοκλήρως τὸν Θεόν, εὐηρεσθήθη νὰ ἐγείρῃ ἐλευθερωτὴν των τὸν Ματ-θίαν.

Ἐρ : Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μαθθία, ποῖος ἐπο-
λέμει ὑπὲρ τῶν Ἰουδαίων ;

Ἀπ : Ἰούδας ὁ Μακαβαῖος εἰς τῶν υἱῶν του,
ὅς τις κατετρόπωσε τὰ μεγάλα στρατεύματα
τῆς Συρίας, καὶ ἄλλα πολλὰ ἔθνη τὰ ὅποια
ἐφώρμων κατὰ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐρ : Τί συνέβη μετὰ τὸν θάνατον Ἰούδα τοῦ
Μακαβαίου ;

Ἀπ : Οἱ ἄρχοντες ἐψήφισαν βασιλέα, Ἰούδα τὸν
Ἀρισόβουλον, μὴ ὅλον ὅτι δὲν κατήγετο ἀπὸ
τὴν γενεάν τοῦ Δαβίδ, καὶ μετ' αὐτὸν, πολ-
λοὶ ἄλλοι ἔλαβαν τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως τῶν
Ἰουδαίων.

Ἐρ : Ποῖος ἦτον ὁ τελευταῖος αὐτῶν ;

Ἀπ : Ἡρώδης ὁ μέγας, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ
ὁποίου ἡ Ἰουδαία ἔγινε Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία, ὁπότε
καὶ ὁ Σωτήρ μας ἐγεννήθη.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦ. Α΄

Ἐρ : Ποῖος ἦτον ὁ Ζαχαρίας ;

Ἀπ : Τερεὺς τοῦ Θεοῦ ὅς τις ἔζη εἰς τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ βασιλέως Ἡρώδου, καὶ ἡ γυνή του
ὠνομάζετο Ἐλισάβετ, καὶ ἦσαν καὶ οἱ δύο
δίκαιοι ἄνθρωποι, δὲν ἐτεκνοποιοῦσαν δὲ ἄλλ'
εἶχον γηράσειν ἄτεκνοι.

Ἐρ : Ἐμειναν μέχρι τέλους ἄτεκνοι ;

Ἀπ : Ὅχι· μίαν ἡμέραν ἐν ᾗ ὁ Ζαχαρίας ἐθυμιάζεν εἰς τὸν ναὸν κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ἰουδαίων, ἐφάνη εἰς αὐτὸν Ἄγγελος, καὶ τοῦ ὑπεσχέσθαι υἱὸν, ὅς τις ἔπρεπε ν' ὀνομασθῇ Ἰωάννης, καὶ ὅς τις ἔμελλε νὰ κατασταθῇ μέγας ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ προετοιμάσῃ τὰς καρδίας τῶν λαῶν, εἰς τὸ νὰ γνωρίσωσι καὶ νὰ δεχθῶσι τὸν Μεσσίαν.

Ἐρ : Ἐδῶτε πίσιν ὁ Ζαχαρίας εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ἀγγέλου ;

Ἀπ : Ὅχι, ἐδίδασκεν· ὅθεν ὁ Ἄγγελος τοῦ εἶπεν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Γαβριήλ, σαλμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ νὰ σοῦ εὐαγγελίσω ταῦτα, καὶ τώρα, ἰδοὺ, πρὸς τιμωρίαν τῆς ἀπιστίας σου, θέλεις μείνειν βουβός, ἕως οὗ νὰ πραγματοποιηθῶσιν οἱ λόγοι μου τοὺς ὁποίους σοῖ προεῖπον.

Ἐρ : Ἐσάλθη ὁ Ἄγγελος Γαβριήλ καὶ εἰς καμμίαν ἄλλην ἐπίσημον ἀποστολήν ;

Ἀπ : Μάλιστα· μετὰ ἕξ περίπου μῆνας ἀπεσάλθη ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς μίαν πόλιν τῆς Γαλιλαίας ὀνομαζομένην Ναζαρέτ, πρὸς μίαν παρθένον, ἣτις ἦτον ἀρράβωνιασμένη μὲ ἄνδρα ὀνομαζόμενον Ἰωσήφ, νὰ τῆς εἴπῃ ὅτι ἤθελε γεννήσειν υἱὸν καὶ ὀνομάσειν αὐτὸν Ἰησοῦν, ὅς τις ἔμελλε νὰ κατασταθῇ μέγας, καὶ ὀνομασθῇ υἱὸς τοῦ Ὑψίστου.

Ἐρ : Πῶς ὠνομάζετο αὕτη ἡ Παρθένος.

Ἀπ : Μαριάμ.

Ἐρ : Τί τῆς εἶπε κατὰ πρῶτον ὁ Ἀγγελος ;

Ἀπ ; Χαῖρε , κεχαριτωμένη , σὺ εἶσαι εὐλογημένη μετὰ τῶν γυναικῶν.

Ἐρ : Ἀνέλαβεν ὁ Ζαχαρίας τὴν λαλιάν του, ἀφ' οὗ ἐγεννήθη τὸ παιδίον του.

Ἀπ : Μάλιστα ἠνοίχθη τὸ στόματου, καὶ ἐπρόφητευσεν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάννης ἔμελλε ν' ὀνομασθῇ προφήτης τοῦ Ὑψίστου, καὶ ὅτι ἤθελεν ὑπάγειν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου νὰ ἐτοιμάσῃ τὰς ὁδοὺς του, καὶ νὰ δώσῃ γνῶσιν σωτηρίας εἰς τὸν λαόν του, εἰς συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν των, διὰ τῆς εὐπλαχνίας τοῦ Θεοῦ.

Κ Ε Φ. Β.

Ἐρ : Ποῦ ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς ;

Ἀπ : Εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ ἡ ὁποία ὀνομάζεται Βηθλεὲμ, ὅπου ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία ὑπῆγον διὰ νὰ καταγραφῶσι κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Ῥωμαίων, ὅς τις εἶχε διατάξῃ εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους του ν' ἀπογράφωνται εἰς τὰς ἰδίας των πόλεις.

Ἐρ : Τί τὸ ἔκαμαν τὸ παιδίον Ἰησοῦν, ἀφ' οὗ ἐγεννήθη ;

Ἀπ : Τὸ ἐτύλιξαν εἰς σπάργανα καὶ τὸ ἐπλάγια-

σαν εἰς φάτνην· ἐπειδὴ ἡ πόλις γέμουσα ἀπὸ λαόν, ὅς τις εἶχεν ἐλθεῖν ν' ἀπογράψωσι τὰ ὀνόματά των, δὲν ἦτο τόπος εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Ερ: Ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐδημοσιεύθη κατ' ἰδιαίτερόν τινα τρόπον;

Ἀπ: Μάλισα ἐφάνη Ἄγγελος εἰς τινὰς βοσκούς· οἵτινες ἀγρυπνοῦσαν τὴν νύκτα εἰς τὰ ποιμνία των, καὶ τῶν εἶπε, μὴ φοβεῖσθε, διότι ἰδοὺ εὐαγγελίζομαι καὶ εἰς σᾶς, καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον μεγάλην χαρὰν, ἐπειδὴ ἐγεννήθη σήμερον εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ σωτὴρ, ὁ ὅποιος εἶναι Χριστὸς ὁ Κύριος. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον, θέλετε εὗρειν τὸ βρέφος ἐκπαργανωμένον κείμενον εἰς φάτνην.

Ερ: Τί συνέβη ἀφ' οὗ ὁ Ἄγγελος εἶπε ταῦτα;

Ἀπ: Παρευθὺς ἐφάνη μαζὺ μὲ τὸν Ἄγγελον πληθος οὐρανίου στρατεύματος ὑμνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων, “ Δόξα ἐν Ὑψίσις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.”

Ερ: Ἐκαμαν οἱ βοσκοὶ καθὼς ὁ Ἄγγελος τοὺς ἐδιόρισεν;

Ἀπ: Μάλισα· ὑπῆγαν εἰς τὴν Βηθλεὲμ, ὅπου εὔρον τὴν Μαρίαν καὶ τὸν Ἰωτῆφ μὲ τὸ βρέφος εἰς τὴν φάτνην, καὶ ὅταν εἶδον τοῦτο, ἐκοινοποίησαν τὰ ὅσα τῶν ἐλαλήθησαν διὰ τὸ παιδίον, καὶ ἐπέστρεψαν δοξάζοντες καὶ ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν δι' ὅλα ὅσα ἤκουσαν καὶ εἶδον.

ΚΕΦ. Γ.

Ἐρ : Ποῖος ἦτον ὁ Συμεών.

Ἀπ : Ὁ Συμεών ἦτο πολλά καλὸς ἄνθρωπος ὃς
τις ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, πρὸς τὸν ὁποῖον
ἀπεκαλύφθη ἀπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅτι δὲν ἤθελεν
ἀποθάνειν πρὶν ἴδῃ τὸν Χριστὸν τοῦ Κυρίου.

Ἐρ : Πῶς καὶ ποῦ τὸν εἶδεν;

Ἀπ : Οἱ γονεῖς τοῦ τὸν ἔφεραν εἰς τὴν Ἱερουσα-
λὴμ διὰ τὸν παρὰ τὸν ναὸν πρὸς
τὸν Κύριον, ὅπου ὁ Συμεών διὰ τῆς ὁδηγίας
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἦλθε καὶ ἀφ' οὗ ἐδέχθη
τὸν Ἰησοῦν εἰς τὰς ἀγκάλας του, εὐχαρίστησε
τὸν Θεὸν καὶ εἶπε· “τώρα ἄς παρέλθῃ ὁ δοῦ-
λός σου Κύριε μὲ εἰρήνην κατὰ τὸν λόγον σου,
διότι εἶδον τὰ ὀφθαλμοῦ μου τὸ σωτήριόν σου.

Ἐρ : Ἦτο καὶ ἄλλος κανεὶς μέσα εἰς τὸν ναόν;

Ἀπ : Μάλιστα· ἡ προφητεία Ἀννη μία πολλὰ γραῖα,
ἥτις ἐλάτρευε τὸν Θεὸν μὲ νηστείας καὶ προ-
σευχὰς ἡμέραν καὶ νύκτα, καὶ αὕτη ὁμοίως
εὐχαρίσκει καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

Ἐρ : Ἠκολούθητε καὶ κἀνὲν ἄλλο ἀξιοσημείωτον
συμβεβηκὸς εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ;

Ἀπ : Μάλιστα· ἓνας θαυμασιὸς ἀστὴρ ἐφάνη πρὸς
Ἀνατολὰς τῆς Ἰουδαίας εἰς κάποιους μάγους.

Ἐρ : Ἠκολούθησαν οἱ μάγοι τὸν ἀστέρα;

Ἀπ : Μάλιστα· καὶ ἐπὶ τέλους ἔφθασαν, εἰς τὴν

Ἰερουσαλήμ ὅπου ὁ Ἡρώδης ἐρωτήσας ποῦ ἔμελλε
νὰ γεννηθῇ ὁ Ἰησοῦς κατὰ τοὺς προφήτας,
ἀπέστειλεν τοὺς μάγους εἰς τὴν Βηθλεὲμ παραγ-
γείλας τοὺς, ἀφ' οὗ εὗρωσι τὸ παιδίον, νὰ ἐπι-
στρέψωσι νὰ τὸν πληροφορήσωσιν.

Ἑρ: Τί ἠκολούθησε μετὰ ταῦτα;

Ἀπ: Ὁ ἀσὴρ ἐπήγαινε ἐμπροσθέν των, ἕως οὗ
ἤλθε καὶ ἐστάθη, ὅπου ἦτο τὸ παιδίον, τότε οἱ
μάγοι ἐμβῆκαν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ εἶδον τὸν
Ἰησοῦν μετὰ τὴν Μαρίαν τὴν μητέρα του, καὶ πε-
σόντες τὸν ἐπροσκύνησαν, καὶ τοῦ ἐπρόσφεραν
χαρίσματα χρυσίου, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

Ἑρ: Ἐπέστρεψαν ἔπειτα πρὸς τὸν Ἡρώδη;

Ἀπ: Ὁχι· τοὺς ἀπεκαλύφθη εἰς τὸ ὄνειρόν των
νὰ μὴν ἐπιστρέψωσιν, ὅθεν οὗτοι ἀνεχώρησαν
εἰς τὸν τόπον των ἀπὸ ἄλλον δρόμον.

Ἑρ: Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Μάγων τί συνέβη;

Ἀπ: Ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς τὸν Ἰωσήφ καθ'
ὑπνον, καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι ὁ Ἡρώδης ἔμελλε νὰ
ζητήσῃ τὸ παιδίον διὰ νὰ τὸ χαλάσῃ, καὶ ὅτι
αὐτὸς πρέπει νὰ λάβῃ τὸ παιδίον καὶ τὴν μη-
τέρα του, καὶ νὰ φύγῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ
νὰ μένῃ ἐκεῖ ἕως νὰ τοῦ εἰπῇ.

Ἑρ: Ἐκαμιν ὁ Ἰωσήφ ὡς ὁ Ἄγγελος τὸν ἐδιό-
ρισεν;

Ἀπ: Μάλιστα, καὶ εὐθὺς ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν
ἔστειλεν ὁ Ἡρώδης καὶ ἐφόνευεν ὅλα τὰ παι-

θία τῆς Βηβλεὲμ καὶ τῶν περιχώρων της ὅσα ἦσαν εἰς ἡλικίαν τὴν ὁποίαν ἐλογαρίασεν, ἀπὸ τὸν καιρὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐράνη ὁ ἀσὴρ εἰς τοὺς Μάγους.

Ἐρ : Τί συνέβη εἰς τοῦτον τὸν κακοῦργον Βασιλέα;

Ἀπ : Μετ' ὀλίγον ἠσθένητε μὲ μίαν φρικτὴν ἀσθένειαν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπέθανε μὲ μεγάλην ἀγωνίαν, καὶ ὁ Ἀρχέλαος ὁ υἱὸς τοῦ ἐβασίλευεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν αὐτ' αὐτοῦ, ἐπίσης βάρβαρος τύραννος ὡς τὸν πατέρα του.

Ἐρ : Μετὰ τὸν θανάτον τοῦ Ἡρώδου, τί συνέβη εἰς τὸν Ἰωσήφ;

Ἀπ : Ἐφάνη πάλιν εἰς τὸ ὄνειρόν του ἄγγελος, καὶ τοῦ εἶπε νὰ λάβῃ τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, τὸ ὁποῖον καὶ ἔκαμεν, ἀλλ' ἀκούσας ὅτι ὁ Ἀρχέλαος ἐβασίλευεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐφοβήθη νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ, ὑπῆγε δὲ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ὀνομαζομένην Ναζαρέτ, ἀνήκουσαν εἰς τὸ κράτος Ἡρώδου τοῦ Ἀντίπα.

ΚΕΦ. Δ.

Ἐρ : Ποῖος ἦτον Ἡρώδης ὁ Ἀντίπας;

Ἀπ : Ἄλλος υἱὸς τοῦ Μεγάλου Ἡρώδου ὃς τις ἦτον ἐπιεικέστερος τοῦ Ἀρχελάου.

Ἐρ : Τί αξιοσημείωτον ἔργον ἔπραξεν ὁ Ἰησοῦς ὅταν ἦτο δώδεκα χρόνων ἡλικίας;

Ἀπ : Ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῆς μη-
τρός του καὶ τοῦ Ἰωσήφ, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν ναὸν
κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα,
ἀλλ' ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψῃ ἔπειτα μαζύ των, ἀπέ-
μεινε, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, τὸν εὖρον εἰς
τὸν ναὸν μετὰ τῶν διδασκάλων, ἀκούοντα καὶ
ἐρωτῶντα αὐτοὺς, ὥστε ὅλοι οἱ ἀκροαταί,
ἐθαύμαζαν εἰς τὴν σοφίαν καὶ τὰς ἀποκρίσεις του.

Ἐρ : Ἐπέστρεψεν ἔπειτα εἰς τὴν Ναζαρέτ, μετὰ
τῆς Μητρός του καὶ τοῦ Ἰωσήφ;

Ἀπ : Μάλιστα καὶ τῶν ὑπετάσσετο αὐξάνων εἰς
σοφίαν καὶ ἡλικίαν, καὶ χάριν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ
ἀνθρώπων.

Ἐρ : Ὅταν δ' ὁ καιρὸς ἐπλησίασε διὰ νὰ φανερωθῇ
ὁ Ἰησοῦς ὡς Μεσσίας, τί ἐπρόσβαξεν ὁ Θεὸς
εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου νὰ κάμῃ;

Ἀπ : Νὰ ἐξελθῇ εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας καὶ
νὰ γίνῃ πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ, ἦτο δὲ τὸ ἔν-
δυμα τοῦ Ἰωάννου ἀπὸ τρίχας καμήλου, καὶ ἡ
τροφὴ του ἀπὸ ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.

Ἐρ : Τί ἔκαμιν ὁ Ἰωάννης εἰς τὴν ἔρημον;

Ἀπ : Παρεκίνει τοὺς ἐρχομένους πρὸς ἐντάμωσιν
του νὰ μετανοῶσιν ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας των, ἐκ
τῶν ὁποίων ὅσοι ὑπέσχοντο ν' ἀλλάξωσι ζωὴν,
τούς ἐβάπτιζε μὲ νερόν, εἰς σημεῖον ὅτι ἤθε-
λον διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καθαρισθῆν',

ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας των καὶ παραδεχθῆν' εἰς τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Ἐρ : Ἦλθε καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν πρὸς τὸν Ἰωάννην διὰ νὰ βαπτισθῇ ;

Ἀπ : Μάλιστα ὕστερον ἀπὸ ὀλίγον καιρὸν ἀφ' οὗ ὁ Ἰωάννης, ἤρχετε νὰ διδάτκη καὶ νὰ βαπτίζῃ.

Κ Ε Φ. Ε.

Ἐρ : Τί συνέβη μετὰ τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰησοῦ ;

Ἀπ : Εὐθὺς ἀφ' οὗ ἀνέβη ἀπὸ τὸ νερὸν, οἱ οὐρανοὶ ἠνοίχθησαν, καὶ ἰδοὺ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατέβη ἐπάνω του, καὶ φωνὴ ἠκούσθη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, λέγουσα, “οὗτος εἶναι ὁ υἱός μου ὁ ἠγαπημένος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεπαύσθηκα.”

Ἐρ : Τί συνέβη μετὰ τοῦτο εἰς τὸν Ἰησοῦν ;

Ἀπ : Ὑπῆγεν εἰς τὴν ἔρημον ὅπου ἀφ' οὗ ἐνήστευτε σαράντα ἡμέρας, καὶ σαράντα νύκτας, ὅταν ὕστερον ἐπείνασεν ἦλθεν ὁ Διάβολος πρὸς αὐτὸν, ὑποσχόμενος νὰ τοῦ δώτῃ ὅλας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, ἐὰν ᾔθελε νὰ πέσῃ καὶ νὰ τὸν προσκυνήσῃ.

Ἐρ : Ὁ δὲ Ἰησοῦς τί ἔκαμεν ;

Ἀπ : Ὁ Ἰησοῦς καταφρονήσας ὅλα τὰ ἐπίγεια πλούτη, καὶ ἀποφασισμένος νὰ ὑποφέρῃ ὅλας τὰς θλίψεις διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος, εἶπεν εἰς τὸν Διάβολον, ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ,

διότι εἶναι γραμμένον, “Κύριον τὸν Θεόν σου
θέλεις προσκυνήσει, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις
λατρεύειν.”

Ἐρ: Τὸν ἤφισε τότε ὁ Διάβολος;

Ἀπ: Μάλιστα, “Ἀγγελοι δὲ ἦλθον καὶ τὸν ὑπη-
ρετοῦσαν.

Ἐρ: Τί συνέβη ἀφ’ οὗ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισεν ἀπὸ
τὴν ἔρημον;

Ἀπ: Τέσσαρες ἄνθρωποι, Ἀνδρέας, Σίμων,
Φίλιππος καὶ Ναθαναήλ, ἠκολούθησαν τὸν
Ἰησοῦν ὡς πρώτιστοι μαθηταί του.

Κ Ε Φ. 5.

Ἐρ: Ἐξεύρεις τί εἶναι θαῦμα;

Ἀπ: Ὅταν ὁ Θεὸς συγχωρήσῃ ν’ ἀκολουθήσῃ
κάνέν παράδοξον συμβεβηκός, ἢ νὰ γίνῃ καμ-
μία πράξις ἐναντίον τοῦ δρόμου καὶ τοῦ νό-
μου, τὸν ὅποιον ἐτύςητεν παγκοσμίως εἰς τὴν
φύσιν, τοῦτο ὀνομάζεται θαῦμα.

Ἐρ: Ποῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς τὸ πρῶτόν του θαῦμα;

Ἀπ: Εἰς τὴν Κανά τῆς Γαλιλαίας εἰς τελετὴν
ἐνὸς γάμου, εἰς τὸν ὅποιον ἦτο προσκαλεσμένος
μετὰ τῆς μητρὸς του καὶ τῶν μαθητῶν του.

Ἐρ: Τί θαῦμα ἔκαμεν;

Ἀπ: Μετέβαλε ἐξ πύθων τὸ κερὸν εἰς κρασίον.

Ἐρ: Δύναται νὰ μ’ εἴπῃς τί ἔργον ἐπραξεν ὁ
Ἰησοῦς, ἐρχόμενος μίαν φοράν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν

εἰς τὴν Γαλιλαίαν ;

Ἀπ : Ἐκάθιτε νὰ ξεκουρασθῇ πλησίον ἐνὸς πηγαδίου ὀνομαζομένου, τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐκεῖ ἦλθε μία γυνὴ ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν ὃ ἀνασύρη νερόν, ὃ δὲ Ἰησοῦς τῆς ἐζήτητε ὀλίγον νὰ πῖν, καὶ μετὰ τοῦτο, συνομιλήσας μαζὺ τῆς, τὴν ἐδίδαξε πῶς νὰ προσκυνῇ τὸν Θεόν.

Ἐρ : Ἦσαν καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ τότε παρόντες ἐκεῖ ;

Ἀπ : Ὁχι· ἀλλ' ἐλλειπον ὃ ἀγοράσωσι τροφάς, καὶ ὅταν ἐπέσρεψαν, ἐθαύμασαν εὐρόντες τὸν Ἰησοῦν συνομιλοῦντα μὲ Σαμαρίτιδα, διότι ὑπῆρχε μεγάλη ἀπέχθεια μετὰξὺ Ἰουδαίων, καὶ Σαμαριτῶν, ἀλλ' ὃ Ἰησοῦς ἠγάπα ὅλην ἐπίσης τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἐρ : Ἐπραξεν ὃ Ἰησοῦς καὶ κἀνὲν ἄλλο θαῦμα εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας ;

Ἀπ : Μάλιστα, βασιλικός τις, τοῦ ὁποίου ὃ υἱὸς ἦτον ἀσθενὴς εἰς τὴν Καπερναοῦμ, ὑπῆγεν εἰς αὐτόν, καὶ τὸν παρεκάλει νὰ ὑπάγῃ νὰ τὸν ἰατρεύῃ, ἀλλ' ὃ Ἰησοῦς χωρὶς νὰ ὑπάγῃ, εἶπε μόνον. Ὑπαγε ὃ υἱὸς σου ζῇ· καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν, τὸν ἤφικεν ἡ θέρμη καὶ ἀνέλαβεν.

Ἐρ : Ἐκαμεν ὃ Ἰησοῦς καὶ ἄλλα θαύματα παρὰ ταῦτα ;

Ἀπ : Μάλιστα· ἀσθενεῖς ἰατρευσε, τυφλοὺς ὀμμάτωσε βουβὸν ἔκαμε νὰ ὁμιλήσῃ, κωφὸν νὰ ἀκούσῃ, ἀνέστη νεκροὺς, καὶ ἄλλὰ πολλὰ θαύματα ἔπραξεν.

Κ Ε Φ. Ζ΄

Ἐρ : Ποῖοι ἦσαν οἱ δώδεκα ἀπόστολοι ;

Ἀπ : Δώδεκα ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους ὁ Ἰησοῦς ἐδιάλεξεν ἀναμέστον τῶν Μαθητῶν του διὰ νὰ κηρύξωσι τὸ Εὐαγγέλιον , καὶ τῶν ἔδωτε δύναμιν νὰ ἰατρεύωσιν ἀσθενείας , καὶ νὰ συνματουργῶσιν εἰς ὄνομά του.

Ἀπ : Εἶπέ τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων ;

Ἀπ : Σίμων Πέτρος, Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς του, Ἀνδρέας, Φίλιππος, Βαρθολομαῖος, Ματθαῖος, Θωμᾶς, Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλφαίου, Θαδδαῖος, Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης.

Ἐρ : Τί σημαίνει ἡ λέξις Εὐαγγέλιον ;

Ἀπ : Καλὴν εἰδήσιν· ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἔφερε τὰς εὐτυχεσέρας εἰδήσεις, εἰς ἐκείνους οἵτινες ἤθελον μετανοήσιν, καὶ τὸν πιστεύειν ὡς υἱὸν Θεοῦ.

Ἐρ : Τί ἐννοεῖς μὲ τὴν ματάνοιαν ;

Ἀπ : Τὸ νὰ λυπηθῇ τις διὰ τὰς ἁμαρτίας του καὶ ν' ἀλλάξῃ ζωὴν.

Κ Ε Φ. Η΄

Ἐρ : Τί ἐδίδαξεν ὁ Σωτὴρ μας ἐπὶ τοῦ ὅρους ;

Ἀπ : Ἐδίδαξεν εἰς τοὺς ὄχλους, νὰ ᾔναι ταπεινοί, πραεῖς, ὑπομονητικοί, ἐλεήμονες, εὐνοϊκοὶ πρὸς πάντας, ν' ἀγαπῶσι τοὺς ἐχθρούς των, καὶ νὰ φυλάττωνται ἀπὸ τὴν ὀρκωσίαν, προσέτι

ἐδίδαξε τὴν ἐξαίρετον ἐκείνην προσευχὴν τὴν ὁποίαν ὀνομάζομεν, Κυριακὴν προσευχὴν, ἀπὸ τοῦ Κυρίου Σωτῆρός μας, ὅς τις τὴν ἐτύνθετεν.

Ἐρ : Ἀνάφερε μου πῶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέστητε τὸν υἱὸν τῆς χῆρας ;

Ἀπ : Ἐν ᾧ ἔμβαινεν εἰς τὴν πόλιν Ναϊν, ὑπῆν-
τησε νεκρὸν, υἱὸν μονογενῆ τῆς μητρός του, τὸν
ὁποῖον ἔφερον ἔξω νὰ θάψωσι, καὶ ὁ Ἰησοῦς
ἐλεήσας τὴν μητέρα του, ἤγγιξε τὸ νεκροκράβ-
βατον, καὶ εἶπε, Νεανίσκε, σοὶ λέγω, σήκω
ἐπάνω, καὶ ὁ νεκρὸς ἀνετηκώθη, καὶ ἦρχιτε
ν' ὁμιλῇ, ὁ δὲ Ἰησοῦς τὸν παρέδωκε τῆς μη-
τρός του.

Ἐρ : Μὲ ποῖον τρόπον καθητύχατε τὴν θαλατ-
σοταραχὴν ;

Ἀπ : Εὐρίσκετο εἰς πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν του
πλέων τὴν λίμνην, καὶ ἐκεῖ ἐτηκώθη μίαν ἀνε-
μοταραχὴν, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκοιμᾶτο, οἱ μαθηταί
του τὸν ἐξύπνησαν, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέπληξε τοὺς
ἀνέμους, καὶ εἶπεν εἰς τὸ νερὸν, εἰρήνη, ἡσύ-
χατον, οἱ δὲ ἄνεμοι ἔπαυσαν καὶ ἔγεινεν ἄκρα
γαλήνη.

Ἐρ : Ἐὰν ἀποτέλεσμα ἔλαμναν τὰ θαύματα ταῦτα
εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων ;

Ἀπ : Πολλοὶ ἐπίστευον εἰς αὐτὸν καὶ πολλοὶ ὅχι·
οἱ δὲ ἐχθροὶ του, οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαριτ-
σαῖοι, ἔλεγον, ὅτι ἐθαυματούργει διὰ διαβολι-

κῆς θυνάμεως, ὁ Ἰησοῦς ὅμως ἐπεριφέρετο κη-
ρύττων, καὶ διδάσκων εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χώ-
ραν μετὰ τῶν ἀποστόλων του, πολλὰ πράγματα,
ἐν παραβολαῖς.

Ἐρ: Ποῖοι ἦσαν οἱ Γραμματεῖς;

Ἀπ: Νομοδιδάσκαλοι τῶν Ἰουδαίων.

Ἐρ: Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ποῖοι ἦσαν;

Ἀπ: Γένος μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων οἵτινες ὑπεκρί-
νοντο, ὅτι ἐφύλαττον μ' αὐστηρὰν ἀκρίβειαν τὸν
νόμον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ ταύτην τὴν πρόφα-
σιν ἦσαν πολλὰ φαυλόβιοι.

Κ Ε Φ. Θ.

Ἐρ: Τί ἦσαν αὗται αἱ παραβολαί;

Ἀπ: Μικραὶ Ἰστορίαι, ὁ σκοπὸς τῶν ὁποίων ἦτο
νὰ διδάσκωσι, ὅτι ὅταν τελειώσῃ ὁ Κόσμος, ὁ
Μεσσίας θέλει ἀποσείλῃ τοὺς ἀγγέλους του,
νὰ ρίψωσιν ὅλους τοὺς κακούργους εἰς ἓνα τό-
πον βασάνων, ὅπου θέλουσιν ὑποφέρειν αἰωνίως
τὰς μεγαλητέρας θυσυχίας, καὶ ὅτι θέλει ἀν-
ταμεΐψῃ τοὺς δικαίους εἰς τὸν Οὐρανόν.

Ἐρ: Τί συνέβη εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν;

Ἀπ: Ἐφυλακώθη ἀπὸ τὸν Ἡρώδην τὸν Ἀντίπαν.

Ἐρ: Διὰ ποίαν αἰτίαν;

Ἀπ: Ἡρώδης ὁ Ἀντίπας ἐνυμφεύθη τὴν Ἡρώ-
διᾶ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του, Φιλίππου,
διὰ τὸ ὅποιον, ὁ Βαπτιστὴς Ἰωάννης τὸν ἤλεγξε,

τοῦτο ἔκαμε τὴν Ἡρωδιάδα νὰ θυμωθῇ ἐναντίου του, καὶ νὰ καταπείσῃ τὸν Ἡρώδη νὰ τὸν φυλακώσῃ.

Ἐρ: Τί συνέβη εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν εἰς τὴν φυλακὴν;

Ἀπ: Ἀφοῦ ἔμεινεν ἐκεῖ κάμποσον καιρὸν, ἀπεκεφαλίσθη ἔπειτα ἐκ διαταγῆς τοῦ Ἡρώδου.

Ἐρ: Διατί ὁ Ἡρώδης διέταξε νὰ τὸν θανατόωσιν;

Ἀπ: Μίαν ἡμέραν ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος χορεύουσα, ἤρετεν εἰς τὸν Ἡρώδη, καὶ ὤμωσεν, ὅτι ἤθελε τῆς δώσειν ὅ,τι ἤθελε τοῦ ζητήσιν, ἡ δὲ μήτηρ τῆς τὴν ἔκαμε νὰ ζητήσῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου εἰς ἓν πινάκιον, ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη μὲν, ἀλλὰ διὰ τὸν ὄρκον ἐδίδρισε ν' ἀποκεφαλίσῃ.

Ἐρ: Πῶς ἔδρεψεν ὁ Ἰησοῦς τὸν λαόν, ὅταν τὸν ἠκολούθησαν εἰς τὴν ἔρημον;

Ἀπ: Ὁ λαὸς ἦταν ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας κατὰ τὸν ἀριθμὸν, καὶ εἶχον μόνον πέντε κρίθινα ψωμία, καὶ δύο ὀψαράκια, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς ἐδίδριτε νὰ καθίσωσιν ὅλοι κατὰ γῆς, καὶ ἀφ' οὗ ἔφαγον, ὅτου ἠμπόρεσαν, ἐτήκωσαν περιστεύματα τῶν πέντε κριθίνων ψωμίων, εἰς δώδεκα κοφφίνια γεμάτα.

Κ Ε Φ. Ι.

Ἐρ: Τί ἦταν ἡ Μεταμόρφωσις;

Ἀπ: Ὁ Ἰησοῦς παρέλαβε τὸν Πέτρον, Ἰάκωβον

καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν του, εἰς ἐν ὑψηλὸν βουνὸν διὰ τὰ προτευχηθῆ, καὶ ἐν ᾧ προσηύχετο μετεμορφώθῃ, ἥτοι ἤλλαξε τὴν μορφήν του, καὶ τὸ πρόσωπόν του ἔλαμψεν ὡς ὁ ἥλιος, καὶ τὰ φορέματά του ἔγειναν λευκὰ ὡς τὸ φῶς, καὶ ἐφάνη πρὸς αὐτὸν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ὁ Ἡλίας, ὁμιλοῦντες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἐν φωτεινὸν σύννεφον τοὺς ἐπετείλασεν ὅλους, καὶ φωνὴ ἠκούσθη, λέγουσα, “οὗτος εἶναι ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεπαύσθηκα, αὐτοῦ ἀκούετε.”

Ἐρ: Τί ἔκαμαν οἱ μαθηταί;

Ἀπ: Φοβηθέντες ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐπίασε, καὶ τοὺς εἶπε σηκωθῆτε ἐπάνω, καὶ μὴ φοβεῖσθε, καὶ ὅταν ἐστήκωσαν τὰ ὀμμάτιάτων δὲν εἶδον κανένα ἄλλον, εἰμὴ μόνον τὸν Ἰησοῦν.

Ἐρ: Διὰ πρίαν αἰτίαν ἐχθρεύοντο οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν;

Ἀπ: Διότι ἤλπιζον, ὅτι ὁ Μεσσίας ἐλθὼν μὲ μεγάλην ἐπίγειον πομπήν, ἔμελλε νὰ τοὺς ἐλευθερώτῃ ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Ῥωμαίων, καὶ νὰ καταστήτῃ τὸ ἔθνος των, ὡς εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Δαβὶδ, καὶ Σολομῶντος, ὑπεράνω ὅλων τῶν Βασιλειῶν τῆς γῆς· καὶ ἐπειδὴ ὁ Σωτὴρ μας ἤλθε μὲ πρᾶον καὶ ταπεινὸν τρόπον, δὲν ἤθελον νὰ πιστεύωσιν ὅτι ἦτον ὁ Μεσσίας, καὶ

τοιοῦτον προῆλθεν ἡ λύσσατων, ὥστε ἀπεφύγι-
σαν ὑὰ τὸν φονεύσωτιν.

Ἐρ : Τὸ ἤξευρε τοῦτο ὁ Ἰησοῦς ;

Ἀπ : Μάλιστα· καὶ προεῖπεν εἰς τοὺς μοθητάς
του, ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς ἐμελ-
λον ὑὰ τὸν θανατόσωτι, καὶ ὅτι ἤθελεν ἀνα-
σηθῆν' τὴν τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκεῖνοι δὲν τὸ
ἐνόησαν, διότι καὶ αὐτοί, καθὼς καὶ οἱ Ἰου-
δαῖοι ἤλπιζον ὑὰ ἴδωσι τὸν διδάσκαλόν των
ποτὲ βασιλέα ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐρ : Ἐδοκίμασαν οἱ Ἰουδαῖοι ὑὰ λιθόσωτι τὸν
Ἰησοῦν ;

Ἀπ : Μάλιστα· πολλάκις, ἀλλ' ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰς
χεῖράς των.

Κ Ε Φ. ΙΑ.'

Ἐρ : Διηγῆσόν μου τὸ θαῦμα τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ
Ἰησοῦς ἀναστήσας τὸν Λάζαρον ;

Ἀπ : Λάζαρος ὁ ἀδελφὸς τῆς Μάρθας, καὶ τῆς
Μαρίας ἦτον ἀσθενής, καὶ αἱ ἀδελφαί του ἔσει-
λαν παρακαλοῦσαι τὸν Ἰησοῦν ὑὰ ἔλθῃ, ἀλλ'
ὁ Ἰησοῦς δὲν ὑπῆγεν ἕως οὔ ἐκατάλαβεν, ὅτι
ὁ Λάζαρος ἀπέθανε, καὶ ὅταν ὑπῆγεν ἐζήτησε
ὑὰ τὸν ὁδηγήσωσιν εἰς τὸν τόπον, ὅπου τὸν εἶ-
χον θάψειν, καὶ εἶπε ὑὰ ἐκβάλωσι τὴν πέτραν,
ἥτις ἔκειτο εἰς τὸ σόμιον τοῦ σπηλαίου, τὴν
ὁποίαν ἀφ' οὔ ἐκβαλαν, ἔκραξεν ὁ Ἰησοῦς με-

μεγάλην φωνήν, Λάζαρε, ἔλα ἔξω, καὶ ἐκεῖνος ἐκβῆκεν ἔξω μὲ τὰ σάβανά του, καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, λύτατέ τον, καὶ ἀφήστατέ τον, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοῦς Ἰουδαίους οἵτινες εἶδον ταῦτα, ἐπίστευταν εἰς αὐτόν.

Ἐρ: Τί ἰδιαιτέρον σημεῖον σεβασμοῦ ἔδειξεν ἡ Μαρία πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν Βηθανίαν;

Ἀπ: Ἐν ᾧ ἐδείκνυτε μ' ἓνα ἄνθρωπον ὀνομαζόμενον Σίμωνα, ὅς τις εἶχε καλέσκειν καὶ τὴν Μαρίαν, καὶ τὴν Μάρθαν, καὶ τὸν Λάζαρον εἰς τὸ δεῖπνον, ἡ μὲν Μάρθα ὑπηρετοῦσε τὸν Κύριόν μας, ἡ δὲ Μαρία ἔλαβε ἓν κιβώτιον πολυτίμου μύρου, καὶ τὸ ἔχυτεν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ ἔπειτα ἤλειψε καὶ τοὺς πόδας του, καὶ τοὺς ἐσπόγγιζε μὲ τὰ μαλλία της.

Ἐρ: Ἀντεῖπε κανεῖς εἰς τοῦτο τὸ ὁποῖον ἡ Μαρία ἔκαμε;

Ἀπ: Μάλιστα Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου μας, ὅς τις ἦτο κακὸς ἄνθρωπος, εἶπεν, ὅτι τὸ μῦρον ἠδύνατο νὰ πωληθῇ διὰ πολὺ ἀργύριον, καὶ νὰ διαδοθῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς ἐπήνετε τοῦτο καὶ εἶπε, τοὺς πτωχοὺς πάντοτε τοὺς ἔχετε μαζύ σας, καὶ ὅποτε θέλετε δύνασθε νὰ τοὺς ἀγαθοποιήτε, ἀλλ' ἐμὲ δὲν μ' ἔχετε πάντοτε.

Ἐρ: Ἐμβῆκεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ Θριάμβου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ;

Ἀπ : Μάλιστα, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του ὑπάγετε εἰς τὸ ἀντικρυνὸν χωρίον, καὶ θέλετε εὑρεῖν ἐκεῖ ὄνον δεμένον, καὶ πωλᾶριον, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον θέν άνέβη ποτὲ κανεῖς, λύτατέ το καὶ φέρετέ με το, καὶ ἐάν κανεῖς σᾶς εἴπη τίποτε, θέλετε τοῦ εἰπεῖν ὁ Κύριος τὸ χρειάζεται κ' ἐκείνος θέλει τὸ ἀποσεῖλιν ἀμέσως ;

Ἐρ : "Εκαμαν οἱ μαθηταὶ ὡς τοὺς ἐπαράγγειλεν ὁ Ἰησοῦς.

Ἀπ : Ναί· ἔφεραν τὸ πωλᾶριον, καὶ ἔβαλαν ἐπάνω του τὰ φορέματά των, καὶ ἐκάθισεν ὁ Ἰησοῦς ἐπάνω, καὶ πολλοὶ ἔσρωνον τὰ φορέματά των εἰς τὸν δρόμον, ἄλλοι πάλιν ἔκοπταν κλάδους δένδρων, καὶ τοὺς ἔσρωνον, καὶ ἔκραζαν ὅλοι, Ὡταννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Ἐρ : "Οταν ὁ Ἰησοῦς ἐπωλητίασεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ τί ἔκαμεν ;

Ἀπ : "Εκλαυτε διὰ τὴν πόλιν, καὶ προσεῖπεν, ὅτι ἔμελλε νὰ κατασραφῇ ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

Ἐρ : Ποῖος ἦτον ἐκεῖνος ὃς τις ἐπεχείρησε νὰ παραδώτῃ τὸν Ἰησοῦν, εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ Γραμματεῖς καὶ Πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ, ὥς νὰ τὸν φονεύωσιν ;

Ἀπ : Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς τῶν δώδεκα μα-

θητῶν, οὗτος ἐσυμφώνησε νὰ τοὺς τὸν παρα-
δώσῃ διὰ τριάκοντα ἀργύρια, καὶ ἔκτοτε ἐζή-
τει εὐκαιρίαν νὰ τὸν προδώτῃ.

Ἐρ: Ἦξευρεν ὁ Ἰησοῦς τὰ τρέξαντα μεταξὺ τῶν
Ἀρχιερέων καὶ τοῦ Ἰούδα;

Ἀπ: Μάλιστα· διότι ἦτο καρδιογνώστης· ἤξευρεν
ἀκόμι ὅτι καὶ ἡ ὥρα ἦτο πλησίον ὅτε, κατὰ
τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς ἔπρεπε νὰ βάλλῃ τὴν
ζωὴν του διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, καὶ
ἐπεθύμησε νὰ φάγῃ τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μα-
θητῶν του.

Ἐρ: Τί ἦτον αὕτη ἡ ἐορτὴ τοῦ Πάσχα;

Ἀπ: Ἐορτὴ συζημένη πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἀπε-
λευθερώσεως τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τῆς δουλείας
τῆς Αἰγύπτου, ὁπότε ὁ ἐξολοθρεύων Ἀγγελος
ἐν ᾧ ἐθανάτωνε τοὺς πρωτοτόκους τῆς Αἰ-
γύπτου παρέδραμε τὰς οἰκίας τῶν Ἰσραηλι-
τῶν, αἰτινες ἦταν σημαδευμέναι μὲ τὸ αἷμα
ἐνὸς ἀρνίου.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

Ἐρ: Ὅποιον ἦτο τοῦτο τὸ ἀρνίον;

Ἀπ: Ἀρνίον ἄμωμον, καὶ ἀκηλίδωτον τὸ ὅποιον
ἔσφαζον, καὶ ἔτρωγον τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα,
καὶ τὸ ὅποιον ἦτον ἔμβλημα τοῦ Κυρίου μας,
ὅς τις ἐσαυρώθη διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ Κόσμου.

Ἐρ: Ἐδείξεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς του

κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα, ὅτι ἐγνώριζεν ἐκεῖνον τὸν μαθητὴν, ὅς τις ἔμελλε νὰ τὸν προδώτῃ;

Ἀπ : Μάλιστα εἶπεν, ὅτι θέλει εἰσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀπόστολος πρὸς τὸν ὁποῖον ἤθελε δώτειν τὸ ψωμίον βουτημένον, ἔδωτε δὲ τὸ βουτημένον ψωμίον εἰς τὸν Ἰούδαν, ὅς τις μετ' ὀλίγου ἐξῆλθεν.

Ἐρ : Ποῦ ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα;

Ἀπ : Εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου ὁ Σίμων Πέτρος ὡμωτε τοῦ Κυρίου μας, ὅτι ἤθελε διαμείνειν πιστὸς πρὸς αὐτόν, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν, Ἀληθινὰ σοὶ λέγω, Πέτρε, πρὶν κράξῃ ὁ πετεινὸς θέλεις μ' ἀρνηθῆναι τρεῖς.

Ἐρ : Τὶ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα;

Ἀπ : Ὑπῆγεν εἰς ἓνα κῆπον τῆς Γεσθημανῆ, ὅπου διέτριψε προσευχόμενος, καὶ ἡ συλλογὴ τῶν ὄσων ἔμελλεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ πάθῃ, τὸν ἐρρίψεν εἰς μίαν τοιαύτην ἀγωνίαν, ὥστε ὁ ἰδρῶς ἐτρέχευ ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του, ὡς ῥανίδες αἱματος, μ' ὅλον τοῦτο ἀπεφάσισε θεληματικῶς νὰ ὑποκύψῃ εἰς ταῦτα τὰ βάσανα, διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ εἶπε, Πάτερ, ἅς γίνῃ τὸ ἰδικόν σου θέλημα, καὶ ὄχι τὸ ἰδικόν μου.

ΚΕΦ. ΙΔ.

Ἐρ : Πῶς ἐπρόδωσεν ὁ Ἰούδας τὸν Ἰησοῦν Χριστόν;

Ἀπ : Ἦλθε μ' ἐν τάγμα στρατιωτῶν, καὶ ἄξι-
ματικῶν, μὲ φανούς, καὶ λαμπάδας, καὶ ἄρ-
ματα, καὶ ἐπληθίασεν τὸν Ἰησοῦν διὰ τὰ τὸν
φιλήσῃ, ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν, Ἰούδα, μὲ φί-
λημα παραδίδεις τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ
ἀφ' οὗ τὸν ἡρώτητε παῖον ἐξήτουν, παρεδόθη εἰς
τὰς χεῖράς των, καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἔδεσαν, καὶ τὸν
ἔφεραν πρὸς τὸν Καϊάφην τὸν Ἀρχιερέα.

Ἐρ : Ὁ Πέτρος ἠκολούθησε τὸν Ἰησοῦν ;

Ἀπ : Ναί, ἀλλ' ὅταν τὸν ἡρώτησαν, ἐὰν ᾗτον εἰς
ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ τὸν ἡρνήθη, καὶ ἀφ' οὗ τρεῖς
τὸν ἡρνήθη ἔκραξεν ὁ πετεινός, τότε ὁ Ἰησοῦς
ἐγύρισε καὶ τὸν εἶδε, καὶ ὁ Πέτρος ἐνθυμήθη
τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους τοῦ εἶχεν εἰπεῖν
καὶ ἐξελεῖσθαι ἐκλαυσε πικρῶς.

Ἐρ : Πῶς μετεχειρίσθησαν τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἀρ-
χιερεῖς ;

Ἀπ : Ἐμίσθωσαν ψευδομάρτυρας ἐναντίον του,
ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τοῦ προσάψωσιν ἔγ-
κλημα, ὅταν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἑαυτὸν, υἱὸν
Θεοῦ, τότε τὸν ἐκατηγόρησαν ὡς βλασφημή-
σαντα, καὶ εἶπον ὅτι ᾗτον ἄξιος θανάτου,
καὶ οἱ ἄνθρωποι, εἰπίνες τὸν ἐκράτουν τὸν ἐπε-
ρίπαιζαν, καὶ ἔπτυνον εἰς τὸ πρόσωπόν του καὶ
τὸν ἐγρόθιζον, ἄλλοι δὲ πάλιν τὸν ἐρράπι-
ζον, ὁ δὲ Ἰησοῦς ὑπέφερε μ' ὑπομονὴν ὅλας
ταύτας τὰς ὕβρεις, διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ἐρ : Κατεδικάσθη τέλος πάντων ὁ Ἰησοῦς εἰς θάνατον ;

Ἀπ : Ἐφέρθη πρῶτον ἔμπρὸς εἰς τὸν Πιλάτον καὶ Ἡρώδην, ὁ δὲ Πιλάτος ἐπροσπάθητε νὰ καταπείτῃ τοὺς Ἰουδαίους νὰ τὸν ἀπολύσωσιν, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἀνέκραζον, ὥς σαυρωθῇ, καὶ ὁ Πιλάτος διὰ νὰ τοὺς εὐχαρισήσῃ ἐδιόριτε νὰ τὸν μασιγώσωσιν ;

Ἐρ : Τί ἔκαμαν οἱ στρατιῶται οἵτινες ἐμασίγωσαν τὸν Ἰησοῦν.

Ἀπ : Ἐπλεξάν σέφανον ἀπὸ ἀκάνθια, καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ τοῦ ἔδωσαν ἓν καλᾶμιον εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα, καὶ τὸν ἔνδυσαν μὲ πορφύραν καὶ γονατίσαντες ἔμπροσθέν του τὸν ἐπερίπαιζον λέγοντες, χαῖρε, Βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἐρ : Εὐχαριστήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι μὲ τοῦτο ;

Ἀπ : Ὁχι, ἐξηκολούθουν κρίζοντες, σαύρωσέ τον, σαύρωσέ τον, τότε βλέπων ὁ Πιλάτος ὅτι θεὸν ἠθύνετο νὰ κατορθώσῃ τίποτε, τοὺς τὸν παρέδωκε νὰ τὸν σαυρώσωσιν.

Ἐρ : Ὅταν εἶδεν ὁ Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατέδικάσθη εἰς θάνατον τί ἔκαμεν ;

Ἀπ : Μετενόησε καὶ ἐπιστρέψας τὰ τριάντα ἀργύρια εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ Πρεσβυτέρους τὰ ἔφριψε κατὰ γῆς, μετὰ εἰς τὸν ναὸν καὶ ὑπῆγε καὶ ἐκρεμάσθη.

Ἐρ : Τὶ τὰ ἔκαμαν τὰ ἀργύρια οἱ Ἀρχιερεῖς ;
 Ἀπ : Ἠγόραταν τὸ χωράφιον τοῦ Κεραμέως μὴ
 αὐτὰ διὰ νὰ θάπτωσιν εἰς αὐτὸ τοὺς ξένους ,
 καὶ ἔκτοτε ὠνομάσθη ἐκεῖνο τὸ χωράφιον, χω-
 ράφιον αἵματος.

Κ Ε Φ. Ι Ε.

Ἐρ : Ποῦ ἐθανάτωσαν τὸν Ἰησοῦν ;
 Ἀπ : Εἰς ἓνα τόπον ὀνομαζόμενον Γολγοθᾶ, ἢ
 Κρανίου τόπον, ἐπὶ παρουσίᾳ πολλοῦ πλήθους
 ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.
 Ἐρ : Πῶς τὸν ἐθανάτωσαν ;
 Ἀπ : Τὸν ἐσαύρωσαν, ἤτοι τὸν ἐτάνισαν ἐπάνω
 εἰς ἓνα σταυρὸν, καρφώσαντες τὰς χεῖρας καὶ
 τοὺς πόδας του.
 Ἐρ : Μόνον, ἐσαύρωσαν τὸν Ἰησοῦν ;
 Ἀπ : Ὁχι, ἀλλὰ καὶ δύο λησᾶς μετ' αὐτοῦ, ἓνα
 ἀπὸ τὰ δεξιὰ καὶ ἄλλον ἀπὸ τὰ ἀριστερά.
 Ἐρ : Τὶ παράδειγμα ὑπομονῆς καὶ συγχωρήσεως
 μᾶς ἔδωκεν ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ;
 Ἀπ : Παρεκάλεισε διὰ τοὺς φονεῖς του, λέγων, Πά-
 τερ συγχώρησέ τους διότι δὲν ἐξεύρουν τί κά-
 μουν.
 Ἐρ : Τὶ δὲ ἔγραψεν ὁ Πιλάτος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ
 Σταυροῦ ;
 Ἀπ : “ Οὗτος εἶναι ὁ Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων.”

Ἐρ : Πῶς ἐφέρθησαν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτὸν ἐν ᾧ ἐκρέματο εἰς τὸν σταυρόν ;

Ἀπ : Τὸν ὠνείδιζον, λέγοντες, ἐὰν ᾦται ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ κατὰβα ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τὸν ἐπερίπαιζον, λέγοντες· ἄλλους ἔστωτε τὸν ἑαυτὸν τοῦ δὲ δὲν δύναται νὰ σώσῃ.

Ἐρ : Οἱ δὲ λησαι· τί ἔλεγον ;

Ἀπ : Ὁ εἰς τὸν ὠνείδιζεν, ἀλλ' ὁ ἄλλος μετανοήσας, εἶπεν τοῦ Ἰησοῦ, ἐνθυμήσου με Κύριε, ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου.

Ἐρ : Ὁ δὲ Ἰησοῦς τί τοῦ ἀπεκρίθη ;

Ἀπ : Ἀληθινά, σοὶ λέγω, σήμερον θέλεις εἶσθαι μαζύ μου εἰς τὸν Παράδεισον.

ΚΕΦ. Ις.

Ἐρ : Τί συνέβη κατὰ τὴν σίγμην τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ ;

Ἀπ : Ἡ γῆ ἐσειέθη, αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ σκοτὸς ἐκάλυψε τὴν γῆν διὰ τρεῖς ὥρας.

Ἐρ : Ἐχομεν καμμίαν ἐπίσημον ἀπόδειξιν, τοῦ ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε, πρὶν νὰ ξεκρεμασθῇ τὸ σῶμά του ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ;

Ἀπ : Μάλιστα, οἱ στρατιῶται ἀντι· νὰ τσακίσωσι τὰ σκέλη τοῦ Ἰησοῦ, καθὼς ἔκαμαν τῶν ὄντων ληστῶν τῶν συσταυρωθέντων, ἐπειδὴ τὸν εἶδον ἤδη ἀποθαμμένον, ἐτρύπησαν τὴν πλευράν του

- μέ λόγχην, ὅθεν ἐξῆλθεν αἷμα καὶ νερόν,
διὰ τοῦ ὁποίου τούτου ἐπληρώθησαν δύο ἀξιο-
σημεῖωται προφητεῖαι ἀφορώσαι τὸν σωτῆρα μας.
Ἐρ: Ποῖαι ἦσαν αὗται αἱ προφητεῖαι;
Ἀπ: Ὅτι κόκκαλον αὐτοῦ δὲν θέλει τσακισθῆναι
καὶ πάλιν, θείλουσιν ἰδεῖν εἰς ἐκεῖνον τὸν
ὁποῖον ἐλόγγευσαν.
Ἐρ: Ἐπληρώθη καὶ καμμία ἄλλη προφητεία
ἀξιοσημείωτος, κατὰ τὴν σαύρωσιν τοῦ Σω-
τῆρος μας;
Ἀπ: Μάλιστα οἱ γρατιῶται ὅτινες τὸν ἐσαύ-
ρωσαν διεμοιράσθησαν τὰ φορέματά του με-
ταξύ των, καὶ ἔρριψαν λαχνοὺς διὰ τὸν χι-
τῶνά του, ὅς τις ἦτον ὅλος πλεκτός.
Ἐρ: Ποία ἦτον ἡ προφητεία, τὴν ὁποίαν οὕτως
ἀγνοοῦντες ἐπλήρωσαν;
Ἀπ: Ὑπομνήσθησαν τὰ φορέματά μου μεταξὺ
των, καὶ εἰς τὸ ἐνδυμὰ μου ἔρριψαν λαχνοὺς."

ΚΕΦ. ΙΖ.

- Ἐρ: Ἀπὸ ποῖου ἐνταφιάσθη ὁ Ἰησοῦς;
Ἀπ: Ἀπὸ τὸν ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ, ἄνθρωπον
πλούσιον, ὃς τις ἐζήτησε τὸ σῶμά του ἀπὸ τὸν
πυλάτον, καὶ πετιτυλίξας τὸ εἰς τινθόνα με ἀρώ-
ματα, τὸ ἔβαλεν εἰς ἕνα τάφον πελεκημένον εἰς
τὴν πέτραν, καὶ ἐκύλησε μίαν μεγάλην πέτραν
εἰς τὸ στόμιον τοῦ τάφου.

Ἐρ : Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς δὲν ἐπίστευον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἠμπορεῖ ν' ἀναστηθῇ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, τί ἔκαμαν φοβούμενοι μήπως καὶ οἱ μαθηταί του τὸν κλέψωσι διὰ νυκτός.

Ἀπ : Ἐδιόρισαν φυλακὴν νὰ ἐπαγρυπνῇ καὶ ἐσφράγισαν τὴν πέτραν ἀσφαλίσαντές την.

Ἐρ : Ἀνέστη ὁ Ἰησοῦς ὡς προεῖπεν ;

Ἀπ : Μάλιστα τὴν αὐγὴν τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, Ἄγγελος τοῦ Κυρίου κατέβη ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν, καὶ ἀπεκύλησε τὴν πέτραν ἀπὸ τὸ μνημα, οἱ δὲ φύλακες ἀπὸ τὸν φόβον των ἔμειναν ἡμιθανεῖς, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη, χωρὶς κανεῖς νὰ τὸν ἴδῃ πῶς.

Κ Ε Φ Ι Η.

Ἐρ : Ποῖος πρῶτος ἀνεκάλυψεν ὅτι τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου μας, ἔλλειψεν ἀπὸ τὸν τάφον ;

Ἀπ : Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ, αἰτινες ἦλθον μέτινας ἄλλας γυναῖκας πρὸς τὸ μνημα ν' ἀλλεῖψωσι με μύρα τὸ σῶμά του.

Ἐρ : Τί ἔκαμεν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία ὅταν εὗρεν τὸν Ἰησοῦν ἐλλείποντα ;

Ἀπ : Ἐτρεξε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, λέγουσα ἐπῆραν τὸν Κύριον, καὶ δὲν ἐξεύρομεν ποῦ τὸν ἔβαλαν καὶ ἐν ᾧ γυναῖκες τινες ἐμβῆκαν εἰς τὸ μνημα, δύο ἄγγελοι

ἐσάθῃται πλησίον των μέ λαμπρά φορέματα,
καὶ τῶν εἶπον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη.
Ἐρ: Πρὸς ποῖον ἐφάνη ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν ἀνά-
στασιν του;

Ἀπ: Πρὸς Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν ἐν ᾗ ἐσέ-
κετο πλησίον τοῦ μνήματος, ἀλλὰ δὲν τὸν ἐγνώ-
ρισε, ἕως ὅτου ἐκεῖνος τὴν ἔκραξεν ἐξ ὀνόματος,
εἰπὼν εἰς αὐτὴν, καὶ τὰς ἄλλας γυναῖκας τὰς
ὁποίας ὑπῆντησεν, νὰ ὑπάγωσι πρὸς τοὺς μα-
θητάς του, καὶ νὰ τῶν εἰπωσι νὰ ἀπέλθωσιν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ὅπου ἤθελον τὸν ἰδεῖν.

Ἐρ: Ἐπίστευσαν οἱ μαθηταὶ ὅτι ἡ γυναῖκα εἶχεν
ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν.

Ἀπ: Ὁχι.

ΚΕΦ. ΙΘ.

Ἐρ: Τί ἔκαμαν οἱ Ἀρχιερεῖς ὅταν ἤκουσαν τὴν
ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ;

Ἀπ: Ἐδωροδόκησαν τοὺς στρατιώτας, διὰ νὰ
εἰπωσιν ὅτι οἱ μαθηταί του ἐλθόντες τὴν νύ-
κτα, ἐν ᾗ αὐτοὶ ἐκοιμῶντο τὸν ἔκλεψαν, καὶ
διεδόθη εἰς τοὺς Ἰουδαίους τοιαύτη ἰδέα ἕως
τὴν σήμερον.

Ἐρ: Πῶς ἐφάνη τὸ πρῶτον ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς
μαθητάς του;

Ἀπ: Ἐν ᾗ αἱ θύραι ἦσαν κλεισαὶ τῆς οἰκίας,
εἰς τὴν ὁποίαν οἱ μαθηταὶ ἦσαν συνηθρισμέ-

- νοι φοβούμενοι τοὺς Ἰουδαίους ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐστάθη εἰς τὴν μέσσην των, καὶ εἶπε, εἰρήνη ὑμῖν· καὶ τοὺς ἔδειξε τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν του.
- Ἐρ : Ἦσαν ὅλοι οἱ μαθηταὶ ἐκεῖ τότε ;
- Ἀπ : Ὁ Θωμᾶς μόνον ἔλλειπεν, ὅς τις ἔπειτα δὲν ἐπίστευε τοὺς λόγους τῶν μαθητῶν, οἵτινες τοῦ ἔλεγον ὅτι εἶδον τὸν Κύριον, μετὰ ὀκτῶ ὁμῶς ἡμέρας, ἐφάνη πάλιν εἰς τοὺς μαθητάς του ὁ Ἰησοῦς, ἐν ᾧ καὶ ὁ Θωμᾶς ἦτο μαζὺ των.
- Ἐρ : Ἐπίστευτέ τότε ὁ Θωμᾶς ;
- Ἀπ : Τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς φέρε τὸν δάκτυλόν σου καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ψηλάφισον τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνεται ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός· τότε εἶπεν ὁ Θωμᾶς πρὸς αὐτὸν, Σὺ εἶσαι ὁ Κύριός μου, Σὺ εἶται ὁ Θεός μου.
- Ἐρ : Πόσον καιρὸν διέτριψεν ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὴν ἀνάστασίν του ;
- Ἀπ : Τεσσαράκοντα ἡμέρας· ἐντὸς τοῦ ὁποῦ τουτοῦ καιροῦ ἐφάνη εἰς τὴν Γαλιλαίαν μίαν φοράν, πρὸς πεντακασίους περίπου ἄνδρας, καὶ ἔδωκε πολλὰς ἀναμφιβόλους ἀποδείξεις τοῦ ὅτι ἦτο ζῶν.
- Ἐρ : Τί ὑπεσχέθη ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς μαθητάς του πρὶν τῆς ἀναλήψεώς του ;
- Ἀπ : Ὅτι ἤθελεν ἀποσείλιν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ τῶν εἶπε νὰ περιμένωσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἕως ὅτου νὰ τῶν

ἔλθῃ, καὶ τότε νὰ ὑπάγωσι, καὶ νὰ βαπτίζωσιν ὅλα τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐρ: Εἰς ποῖον τόπον ἦτον ὁ Ἰησοῦς ὅταν ἀνελήφθῃ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς;

Ἀπ: Εἰς τὴν Βηθανίαν μετὰ τῶν μαθητῶν του, τοὺς ὁποίους ἀφ' οὗ εὐλόγησεν, ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν, ὑψώθη, καὶ σύννεφον τὸν ἔκαμεν ἄφαντον ἀπ' ἔμπροσθέν των, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὸν Οὐρανόν, ὅπου ἐκάθητε πρὸς δεξιάν τοῦ Πατρὸς.

Ἐρ: Ποῖον ἐδιάλεξαν οἱ Μαθηταὶ ἀπόστολον ἀντὶ τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου;

Ἀπ: Τὸν Μαθθαίον.

Ἐρ: Κατὰ ποίαν ἡμέραν κατέβη τὸ ἅγιον Πνεῦμα εἰς τοὺς μαθητάς;

Ἀπ: Τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἐορτὴν μεγάλην τῶν Ἰουδαίων, ἐν ᾧ οἱ μαθηταὶ ἦσαν συνηγμένοι εἰς ἓν μέρος.

Ἐρ: Πῶς κατέβη τὸ Ἅγιον Πνεῦμα;

Ἀπ: Φωνὴ ἐβῆκεν ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ, ὡς κλῆμα σφοδροῦ ἀνέμου, καὶ ἐφάνησαν εἰς τοὺς μαθητάς ὡς χωρισμέναι πύριναι γλῶσσαι, καὶ ἐκάθισαν εἰς καθένα ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐγεμίσθησαν ὅλοι ἀπὸ ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἤρχισαν νὰ ὁμιλῶσι γλώττας ἀγνώστους εἰς αὐτοὺς τὸ πρῖν.

Κ Ε Φ. Κ.

Ἐρ : Τίνες συνέγραψαν τὰς διαφόρους ἐπισολάς;

Ἀπ : Οἱ Ἀπόστολοι Παῦλος, Ἰάκωβος, Ἰωάννης
Ἰούδας, καὶ Πέτρος.

Ἐρ : Διατί ἔγραψαν οὗτοι τὰς ἐπισολὰς ταύτας;

Ἀπ : Διὰ νὰ διδάξωσι τοὺς ὅσους εἶχον μετα-
στρέψειν πρὸ τοῦ, καὶ νὰ τοὺς κρατῶσιν εἰς τὴν
πίσιν, ἐν ᾧ καιρῷ ἔλλειπον μακρὰν ἀπ' αὐτῶν
καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ τῶν ὁμιλήσωσι κατὰ πρό-
σωπον.

Ἐρ : Ἀπὸ ποῖον καὶ πρὸς ποίους ἐγράφη ἡ πρώτη
Ἐπιστολή;

Ἀπ : Ἡ Πρώτη ἐπιστολὴ ἐγράφη ἀπὸ τὸν Ἀπό-
στολον Παῦλον, πρὸς τοὺς Ῥωμαίους, καὶ
διδάσκει τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Ἑθνικοὺς, νὰ
λησμονήσωσι τὰς πρώτας περὶ θρησκείας δια-
φοράς των, καὶ νὰ πιστεύωσι πρὸς τὸν Ἰησοῦν
Χριστὸν, καὶ νὰ ζητῶσιν ἀπὸ τὸ ἔλεός του τὴν
σωτηρίαν των.

Ἐρ : Πρὸς ποίους ἄλλους ἔγραψεν ἐπιστολὰς ὁ
Ἀπόστολος Παῦλος;

Ἀπ : Ἐγραψε δύο ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς Κοριν-
θίους, μίαν πρὸς τοὺς Γαλάτας, ἄλλην πρὸς
τοὺς Ἐφεσίους, μίαν πρὸς τοὺς Κολοσσαεῖς,
καὶ δύο πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς· ἔγραψε δὲ,
καὶ δύο ἐπιστολὰς πρὸς τὸν μαθητὴν του τὸν

Τιμόθεον, μίαν πρὸς τὸν Τίτον, καὶ μίαν πρὸς τὸν Φιλήμονα.

Ἐρ: Διατί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔγραψε πρὸς τοὺς Κορινθίους.

Ἀπ: Ἐγραψεν ἀποδεικνύων εἰς αὐτοὺς, πόσον ἄτοπον ἦτο νὰ διχονοῶσι μεταξύ των, καὶ τοὺς ἤλεγξε διὰ τὰς διαιρέσεις καὶ διχοσασίας αἰτινες ἠκολούθησαν εἰς τὴν ἀπουσίαν του.

Ἐρ: Ποῖαι ἦσαν αὗται αἱ διχόνοιαι;

Ἀπ: Τινὲς ἐκ τῶν Κορινθίων ἔλεγον ὅτι ἠκούθουν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Παύλου, ἄλλοι ἐκήρυττον ἑαυτοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Ἀπολλῶ, καὶ ἄλλοι τοῦ Κηφᾶ.

Ἐρ: Πῶς τοὺς ἐπιπλήττει ὁ Παῦλος διὰ τοῦτο;

Ἀπ: Ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι εἷς, καὶ ἡ θρησκεία του μία, καὶ εἴτε ὁ Παῦλος, εἴτε ὁ Ἀπολλῶς, εἴτε ὁ Κηφᾶς ἐφύτευσεν, ὁ Θεὸς ὁμῶς ἠύξησεν.

Ἐρ: Ἐπὶ τίνων περιστάσεων ἐγράφησαν αἱ ἄλλαι ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου;

Ἀπ: Αἱ περιστάσεις ἦσαν διάφοροι, ἀλλ' ὁ σκοπὸς ὅλων ἦτον ὁ αὐτός, ἤγουν, νὰ ἐφελκύτῃ ἐκεῖνους πρὸς τοὺς ὁποίους ἔγραψεν, εἰς τὴν ἐνθερμὸν πίσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ τοὺς σπυρίξῃ εἰς τὴν πρὸς τὰς θείας Ἐντολὰς ὑπακοήν.

Ἐρ : Ἀπὸ ποῖον ἐγράφη ἡ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή ;

Ἀπ : Ὁ Συγγραφεὺς θὲν ἀναφέρεται ποῦποτε, περιγράφεται δὲ εἰς αὐτὴν κυρίως, ἡ μεταξὺ Χριστιανικῆς καὶ Λευιτικῆς ἱερατείας διαφορά, καὶ δεικνύει τὴν ὑπεροχὴν τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας ὡς ἐκ τῆς ἀπλότητος καὶ καθαρότητός της.

Ἐρ : Πρὸς ποῖον ἐγράφη ἡ καθολικὴ Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου.

Ἀπ : Δὲν ἐγράφη πρὸς ἰδιαίτερόν τι ὑποκείμενον, ἢ πόλιν, ἀλλὰ γενικῶς πρὸς ὅλους τοὺς Ἰουδαίους, τοὺς ἐσκορπισμένους εἰς διαφόρους τόπους, ὅθεν καὶ ὀνομάζεται **Καθολικὴ ἐπιστολή**, τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου.

Ἐρ : Καθολικαὶ ἦσαν αἱ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους δύο ἐπιστολαὶ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου.

Ἀπ : Διάφοροι γινώμαι εἶναι περὶ τούτου, πιθανὸν ὅμως νὰ ἐγράφησαν πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς Ἰουδαίους, καὶ γενικῶς πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ἐπιστολάς ταύτας τόπων.

Ἐρ : Πόσαι ἐπιστολαὶ ἐγράφησαν ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Ἰωάννην ;

Ἀπ : Τρεῖς ἢ Α. Καθολικὴ ἐπιστολή, ἢ Β. ἢ γραφεῖσα πρὸς μίαν Κυρίαν, ἣτις ἦτον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν του, νουθετοῦσά την ν' ἀναθρέψῃ τὰ τέκνα της, εἰς τὰς ἀληθείας τῆς

Θρησκείας καὶ τῆς ἀρετῆς ἀρχάς· καὶ ἡ Γ.
ἢ πρὸς τὸν Γάϊον, τὸν καθηγητὴν τοῦ Εὐαγ-
γελίου, τὸν ὁποῖον ἐπαινεῖ ὁ Ἰωάννης, διὰ τὴν
πρὸς τὸν Χριστὸν πίσιν του καὶ φιλοξενίαν.

Ἐρ: Τί περιέχει ἡ Καθολικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Ἰούδα
καὶ πρὸς ποῖον διευθύνεται;

Ἀπ: Διευθύνεται πρὸς ὅλας τὰς Χριστιανικὰς
ἐκκλησίας παραγγέλουσά τας πρὸ πάντων ν'
ἀνθίστανται κατὰ τῶν Φατριασῶν, καὶ νὰ ἐνό-
νωνται πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πίσεώς των.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023990

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

